

BIBLIOTEKA

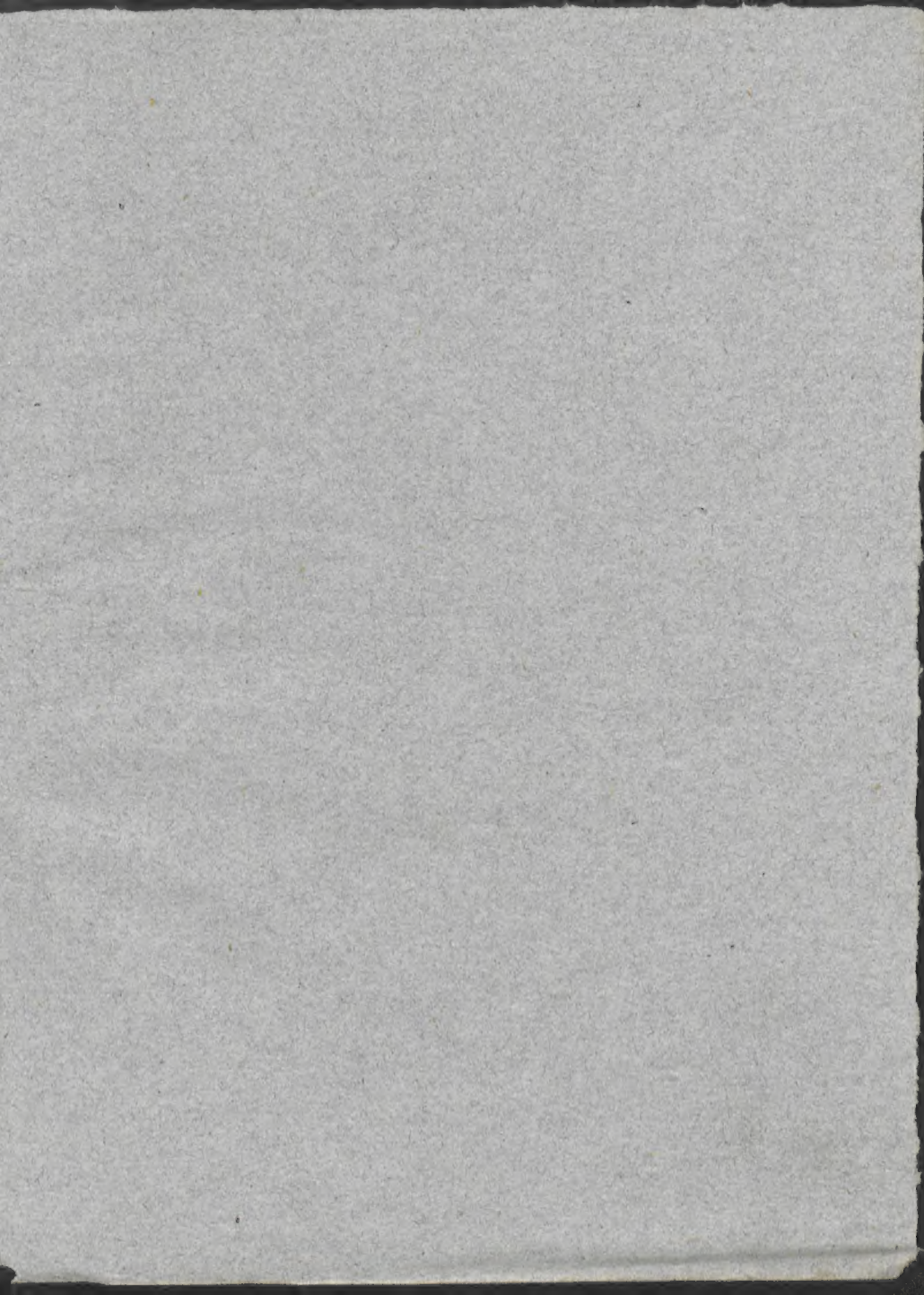
Zakł. Nar. Im. Ossolińskich

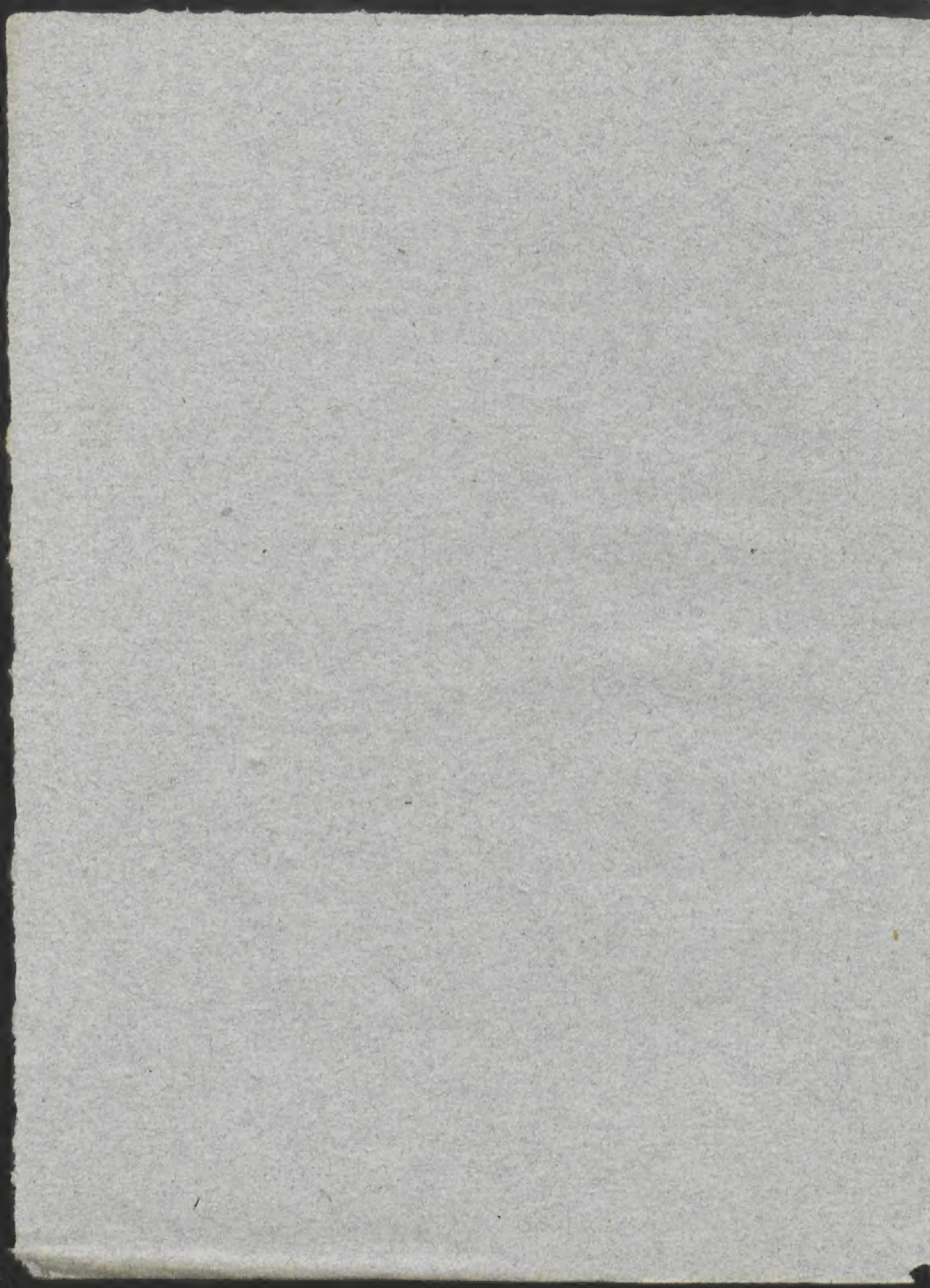
XVII

4226

Ignacy.

Ue. Miluckenski
Myszkowski

V I T A
GESTA, ET MIRACVLA,
BEATI STANISLAI
POLONI,

CASIMIRIA AD CRACOVIAM ORIVNDI,
*Canonicorum Regularium Lateranensium S. Saluatoris,
Ordinis D. Augustini, Viceprioris Conuentus Sa-
cratissimi Corporis Christi Casimirie,
Confessoris:*

Nunc primum in lucem edita, ad laudem Dei, & eius-
dem Beati, aliorumque Sanctorum honorem,
consolationemque Christi
fidelium:

AUTHORITATE ILLUSTRIS: D. BER-
nardi Maciejowski, S. Rom: Eccl: Cardinalis,
Archiepiscopi Gnesnensis.

Cui in fine additus est Catalogus aliorum Polonorum eius-
dem nominis Sanctorum, vite, sanctitate, vel
morte pro Christo fortiter obita
illustrum.

Authore MARTINO BARONIO Iaroslaviense Clerico.
Superiorum permisso,

CRACOVIAE;

In Officina BASILII Skalski, Anno Domini,
M. DC. IX,

805

double vid. LVII. B. 9.

IN ARMA
R^{MI} D. D. STANISLAI SVLOWSKI
Abbatis Tinecensis.

STEMMATA qua video propius & virtutis auita,
Virtus cuius viret? SVLOVI AE hercle domus.
Illam quid decorat? verbi et constantia facti,
Ancadet hifce? tenent STEMMATA pulchra pedem.
M. BARTOLOMEVS WRZESNIA

XVII - 4226 - III

PERILLVSTRI ET REVERENDISSIMO
IN CHRISTO PATRI DOMINO,
D. S T A N I S L A O
S V L O W S K I.

Diuina prouidentia Abbati Tinecensi, Ordinis Sancti Benedicti ac Canonico nato Cracouiensi dignissimo,
Salutem & perpetuam felicit.

Ntiqui illi, Reueren: D. graues ac docti viri, sed & veri Dei casta religione alieni, plurima de suis diis, quos habuerunt, & coluerunt falsos, ad posteritatem volumina transmiserunt, quod eos non temeritate plula, sed in Deos pietate fecisse compertum est. Videbant enim, imò sentiebant, non tantum hanc inferioris machinam orbis, sed illam quoque supernam, non aliquo casu, sed nutu ac voluntate sancti numinis gubernari, & inspirari. Hinc alij de natura Deorum, alij de multitudine, alij de laudibus multa conscripserunt. Hesiodus numerum comprehendit, naturam M. Tullius Princeps & miraculum latine lingue facundè expressit, Orpheus & Homerus laudes cecinerunt. Volebant scilicet hoc modo gratitudinem & pietatem in Deos testari, & reliquos homines ad similia facta exemplo suo concitare. Nec iniuria sanè. Quànto enim maiora quispiam beneficia percipit, tantò plura benefacienti iure debet. At unde queso mortale genus plus beneficentiae hausit, quàm ex ipso fonte? Meritò itaq; Deos prædicarunt, & animi sui vota libris in memoriam perpetuam condiderunt, siquidem veri Dei cognitionem eos habere non licuit. Quòd si hoc illi tanto studio, cura, diligentia, labore, contentione, facere uixi sunt, quantò magis nos, qui verum Deum, rerum omnium opificem & architectum agnoscimus, facere debemus?

Dixim gentium homines aliqua virtute clari, & septennumero vicio deformati:
surpissimo extiterunt. Proh scelus homines diuina manu conditos Deo ter
Opt. Max conditori adaequabimus? Quae est comparatio lucis ad tenebras? An
etiam scelus virtuti preferetur? Quis autem est sana mente, qui Deum satis lau
dare queat, vel adorare noli? Quod cum aliquis sese abunde arbitretur praes
stitisse, tum demum parum vel omnino nihil fecisse sciatur. Tanta enim est maie
stas Diuini huiusmodi, et eam nullus animo concipere, nullus dignis laudibus ex
tollere, nullus voto pari possit colere. Sed tamen homines niti ad laudem praes
potentis Dei, pro viribus decet. Non igitur Deus verus, cum Dijs falsis com
parari debet. Etsi eos homines qui sancte semper vitam suam traduxerunt, &
in beatarum numerum mentium inseri meruerunt (quos etiam sacra scriptura
Deos non dubitat appellare) ipsis Dijs opposuerimus, profecto maiori laude di
gnos comperiemus. Hos enim Deus honorauit, hos miraculis comprobauit,
hos a labe sceleris praeseruaui, hos in lucem ceteris esse voluit, hos amicos suos
fecit, hos denique patria celesti beauit. Hi non vna virtute, sed multis praes
stantes, & omnis vicij expertes constanter vixerunt. Eorum laudes canere, nu
merum describere, mores, vitam, naturam, res gestas, celebrare longe conue
nientius, semper existimaui. Vnde cum annis praeteritis essem Romae, Catha
logum Sanctorum in animam induxeram colligere, non quidem omnium: id eo
nim instituti mei ratio non exigebat, sed eorum tantum, qui Patroni post De
um tutelares Regni Poloniae vtriusque sexus habentur. AEquum enim est in
Polonia, Beatos a Polono ordine certo definiri, & de his, pro modulo ingenij
propter aliorum edificationem bene mereri. Ad quam rem Pontifex Beatissi
mus Clemens Octauus, & Illustriss. D. D. pie memoriae Bernardus Maciejowski,
Cardinalis tituli Sancti Iohannis ante Portam Latinam Archiepiscopus, Gnesnen
suis Priuilegijs mihi calcar addiderunt. Insuper Sereniss. D. D. Sigismundus
Tertius, Dei gratia Rex Poloniae, eo plus crexit. Quod opus Romae ince
ptum, Cracouiae deinceps magno labore fini, & studio extremam imposui ma
num. Sed quoniam desidia secum crimen trahit, ne otio torpere videar, quem de
inceps laborem susciperem, cogitaui. Et illud quidem in mentem venit nomen
Stanislawi, quod merè Polonicum est, siquidem ex vernacula lingua Sarmatarum
ipsius origo deducitur, laudibus seorsim condecorare. Cuius nominis cum non
pauci Sancti in Polonia floruisse, eosdem in vnum eodidem libuit compinge
re. Namque praeter illum qui nobilis ex gente Scepanouiorum Episcopus Crac.

Martyr

Martyr gloriosus fuit: Stanislaus Hosius vir pius, ac verè sanctus, Romane Ecclesie Cardinalis, Varmien: Episcopus, magnaq; scientia præditus, demum in Concilio S. Tridentino ferè Princeps, nostra memoria vixit. Quid in eo magis laudem, doctrinam, an sanctimoniam, haud inuenio. Iam verò Stanislaus ex stirpe inclita Costkorum, Societatis IESV, quantum fulget. Is non tantum Romæ, in Italie aut Poloniæ partibus, aliisq; provinciis finitimis miraculis claret, verum in orbis noui regionibus Indicis inter Barbaros eius nomen multis prodigijs sonat, & plerosq; gentiles ad fidem Christi conuertit. Quid de te Stanislae Casimiriensis loquar? Qua te laude sub astra veham? Tu enim Canonicus Regularis S. Augustini Casimiræ penes Craconiam fuisti. Tu in vita miraculis claruisti, nunc etiam post fata splendescis. Tu in Cathalogo primum obtines locum, quia necdum ex à quoquam celebratus, nec longè abesse ab vrbe voluisti. Hoc ego opus perfectum non sub alterius auspicijs in lucem prodire, quàm sub tuis Reuerend. Abbas decreui. Cui enim D. Stanislaus quàm Stanislaus Polonus, quàm Polono, plerosq; Nobiles, quàm Nobili offeram? præsertim quòd religio tua pietasq; in Deum, Sanctos, ac patriam pateat vniuersis. Liberalitas verò tanta est in pauperes, religiosos, adeoq; omnes, vt soli rideatur addere lumen, qui verborum hac in re cupiat esse. Qualis in Canonicatu Crac. vixeris, quànò seruire in Deum & Sanctos arseris, quàm fidem Regi probaueris, omnium testimonio constat. Proinde Sereniss. Rex & publico muneri te præfecit, & Abbatis officio præstantissimo dignum esse censuit. Accipe itaq; hoc munusculum & opusculum, exiguum quidem, sed ab animo excelsò profectum. Accipe Stanislaum Casimiriensem, vel inprimis, alios deinceps, & indigetes Sanctos, quod facis, amplectere. Me autem clientem, velis esse tuum, oro. Ego dum viuam, ijs, quos descriptos nunc offero, te semper commendabo, vt eorum subsidio apud Deum, hic feliciter viuas, & vitam sanctè, hominum sanctorum exemplo transigas. Futurum ita, vt mercedem, quam illi consecuti sunt, obtineas. Vale Abbas dignissime. Dat. Crac. domi Reuerendi Domini Hieronymi Reczyński, Archidiaconi Crac. iij. Idus Septemb. 1609.

Perillustri & Reuerend.

Celitud. vestre

deditissimus

Martinus Baronius

Iaroslauici Clericus

Omnia iudicio Censuræ ac au-
thoritati Sanctæ Romanæ & Ca-
tholicæ Ecclesiæ, pro qua & in qua
militamus, & Sanctissimo eius An-
tistiti PAVLO Quinto Pontifici
Maximo, cui nunc ille pie & san-
ctæ præest, subiecta esse volu-
mus. Cuius benedictioni, no-
strosque conatus commendamus
feliciter.

DIVVS STANISLAVS HOSIVS

Polonus, Cardinalis & Episcopus Warmiensis, libro I.

Confessionum cap. 58.

Non ignoratis Apostolos vestros Polonos,
Sanctum Stanislaum, & Sanctum Adalbertum
Episcopos, quorum admirabilis
vitæ sanctimonia, toti orbi testata, quod
illi nobis Sanctum Euangelium sanguine
suo signatum reliquerunt, quod miracu-
lis propagarunt, Ecclesiam Dei Catholi-
cam, ac fidem nos Christi Catholicam
docuerunt Non Lutherus, non Calui-
nus, non Bucerus, non Stancarus, ne-
que vnus ex Hæreticis, sed Patroni no-
stri sancti nos fidem Catholicam docue-
runt, non extranei, sed Poloni.

Reuifa & examinata est ab his Reueren-
dis Patribus. Imprimis:

A Reueren. Patre fratre Stanislao Viersbicki, Generalis totius Religio-
nis Canoniorum Regularium, sanctæ Mariæ de Metri, de poenitentia be-
atorum Martyrum Diui Augustini. Cracouie

A R. Patre Fratre Stanislao Maniecki, Ordinis Canoniorum Regu-
larium Beati Augustini, Præposito Ecclesiæ Corporis Christi Casimirie.

A R. Patre Fratre Stanislao Vilico Romano, Ordinis sancti Pauli primi
Eremitæ, Priori Pinczouensi.

A R. Patre Fratre Stanislao Tarczowski, Ordinis Eremitarum, sancti
Augustini edituo sanctæ Catherine Casimirie.

Ac per Reuerend. Dominum Patrem Andreæ Schoneum, S. T. & Iu-
ris utriusq; Doctorem, Vniuersitatis Cracouien: Generalis studij Rectorem ap-
probata, inque lucem ut ederetur permissa.

AD LECTOREM,

Candide Lector, hæc fideliter extra-
cta ex Cathalogo Sanctorum & Beato-
rum Regni Poloniæ Patronorum, Romæ
a Magistro S. Apostolici Palatii approba-
to, & Cracouiæ Anno 1603. reuifo, boni
consule, quæ aliàs citó Latino & Polonico
sermone edita Deo volente habebis.

Vita,

Vita, Gesta. & Miracula, BEATI STANISLAI

EX CASIMIRIA CRACOVIE: ORIVNDI

*Ordinis Canoniorum Regularium, Lateranensium S. Sal-
uatoris. Ordinis S. Augustini, ac Viceprioris Conuen-
tus Sacratiss. Corporis Christi, Casimiræ.*

BEATUS STANISLAVS

Polonus, originem suam duxit ex Casimiria,
quæ est contigua Cracoviæ Ciuitas, honestis B. Stan-
prognatus, parentibus, pietatē quē conspicuis. *nislai pa-*
patre Matthia Soltys cognominato, textoriæ *renies.*
artis professo, ac Consule Casimiriense: matre

verò Hedwigæ fœmina deuotissima, natalem eius illustrem effecit.
Solennis apud Polonos dies, translatione corporis Sancti Stani-
slai Episcopi & Martyris, ex templo supra martyrium exedifica-
to, ad augustiorem Cathedralis Arcis ædem, in eo statim à primis
in cunabulis, mira quædam pietatis ac religionis semina emicu-
erunt. Nam quamprimùm per ætatem licuit, Academiæ Craco-
uiensi, bonarum artium ac disciplinarum gratia à suis commen-
datus, tantos ibidem tamquē stupendos progressus breui tempo-
ris spatio fecit, vt omnes æquales ac coætaneos suos, multis
post se parafangis, cum admiratione hand modica præcepto-
rum dereliqueret. Pulchram autem à Deo animam nactus
animaduertens, haud tuto scorpionibus cohabitari, religiosum
vitæ genus, sub Regula Sancti Augustini, apud Canonicos Regu-
lares Lateranenses, magna animi cum auiditate amplexatus est,
pauperiem Christi, vanis ac fluxis mundi pollicitationibus pruden-

*Natus an-
no 1433.
17. Sept.*

*Academa
mie Cra-
coviensis
studiosus*

B

denter

Matt. 50 denter anteponebat. In consortium itaque seruorum Dei receptus tanquam lucerna supra candelabrum posita, vitę sanctimoniam, abstinentia victus; multaque reliquarum virtutum luce, ita subito splendescere cepit, vt superioribus virtutibus eius impulsus sine mora illum, primò in ordinarium verbi diuini apud Conuentualem Ecclesiam suam præconem, paulò post quoque sacerdicatorem, paginę ad fratres suos Lectorem publicum, ac denique ita vrgens, tibus maximis eius meritis in Vicepriorem Conuentus Corporis Christi, vnanimi consensu adoptarent. In quo dignitatis gradu constitutus, quàm vberem messem animarum, tum ignitis ac zealous concionibus, tum sancta & exemplari vita, apud conciuces suos collegerit: dici vix potest, nec enim ita in procliui positum reor, exactum in via numerum eorum, qui doctrina ipsius sanctaęque conuersatione, ex scelerum ac flagitiorum laconis extracti, ad salutarem pœnitentiam, veramque vitę emendationem traducti sunt. Ea quippe præpotentis Dei gratia, super illum luculenter irradiabat, vt omnes amabili quadam ac periuicunda morum ipsius suauitate illecti, eum tanquam communem parentem, plusquam filiali affectu prosequerentur. Hinc factum vt quotquot essent, tum vitę instituto, tum morum consonantia ipsi persimiles, minimè sese à calore amicitię eius abscondere valerent, quin subito dexteris illi concederent, sanctaęque laborum ac consiliorum communionem; ipsum ad opus Euangelii instantius perurgendum fortiter instigarent. Inter quos Sanctitate præcipue extiterunt: Primus **B. Simon de Lipnica** Ordinis S. Francisci de Obseruantia minorum, qui decem mortuos vitę restituisse creditur, Cracouię in templo fratrum suorum quiescens. Alter **Beatus Michael Gedrucius** Canonicus Regularis S. Augustini, Ordinis S. Marię de Metri de Pœnitentia Beatorum Martyrum multis itidem miraculis clarus, ac quatuor mortuorum resuscitator percelebris ad S. Marcum à fratribus sui Ordinis honorifice

norificè conditus. Tertius quoq; Beatus Ioannes Cantius Academia Cracouiensis Professor, ac Sacrosanctæ Theologiæ Doctor, viginti sex mortuorum resuscitator magnificus, apud S. Annam Academiae templum decenter satis tumulatus. Quartus deniq; Beatus Suentoslaus Mansionarius, exequutor testamentorum, cui adhuc in viuis agenti in Ciuitate Slawkow, Sanctus Stanislaus Episcopus & Martyr apparuit: cuius reliquæ similiter Cracouiæ in æde Diuæ Virginis Sacra, ad forum religionis venerantur. Quintus Beatus Esaias Cracouiensis, Sacre Theologiæ Doctor, Ordinis S. Augustini Eremitarum ad S. Catharinam Casimiræ, duorum mortuorum resuscitator, & plurimorum infirmorum sanator proficiuus. Sed vt vnde digressa est mea reuertatur oratio. Beatus hic Stanislaus noster supra reliquarum virtutum cumulum, mira insuper solertia, & vigilantia præditus fuit, quoq; se ab humanis laudibus occultaret facilius, noctu singulas infirmorum fratrum cellulas adibat, & benedicens ipsis signo Sanctæ Crucis in osculo pacis, ac solatia spiritualia sanctaq; monita iisdem impertiens, subinde hæc & similia repetens verba. Fratres charissimi, oportet nos per multas tribulationes introire in Regnum cælorum, necessaria quoq; si opus erat oportune ipsis ministrabat. Eandem quoq; consuetudinem in visitandis secularibus ægrotantibus, haud segnius vsurpabat, omnibus enim debitorem se arbitrabatur, nulli quantum ab ipso erat subtrahens viscera compassionis, ac vitæ documenta salubria. Nocte indutus cilicio nuda humo incubans, somnum capiebat, supposito capiti loco cervicalis saxo durissimo. breui degustato somno, iterum surgebat ad pernoctandum in oratione sancta, Dei que iustificationibus sese exercendum instantius. Diebus quoque solenni ieiunio ab Ecclesia dicatis, frequenter conspectus fuit, abiecta tunica ac cucullo sacco tantummodò indutus incedere, integram hebdomadam bina solummodò refectio-

B. Cantius.

B. Suentoslaus.

B. Esaias.

Acto. 14.

Gen: 28.

Iudith 4

ne, in pane hordaceo, & aqua frigida terminare diuifum fu-
 u. Teflal, buendo. Tam rara vigilantia præditus fuit, vt nocturnas fra-
 64p. 1. trum vigilias vnus omnium femper anticiparet; nonnunquam
 quinquagenos, fæpè etiam integrum ex ordine Pfalterium, ante
 9. Co. 14. Matutinas expediens. Cibum non nifi flexis genibus ac Oratio-
 ne Dominica pro-vinis ac defunctis recitata capiebat: Spiritum
 fuum afidue fcopebat meditatione fâncta, ftatuens fi in confe-
 ftu Domini & B. Marię virginis, cui fingulari quadam deuotio-
 ne addiétus erat. Hinc cùm aliquando in Ecclefia Sancti Stani-
 flai loco vbi Martyr Chrifti pro veritatis & Ecclefie Dei defenfio-
 ne trucidatus fuit (habebat enim hoc in more pofitum, vt fingu-
 lis feriis textis quoad viueret, fepulchrum Chrifti Martyris deuo-
 tè vifitaret) infolito quodam fpiritus impetu correptus, preces
 fuas feruentius perageret, meruit videre gloriofam Virginem
 Mariam, puerum Iefum brachiis fuis claudentem, ftipatam glo-
 rioso Epifcopo & Martyre Staniflao Pontificalibus folenniter in-
 duto, concomitante infuper innumerabili Sanctorum cohorte,
 in hæc verba eum compellantem. Gaudeo fili Staniflæ, de infis-
 gni ifthac deuotione tua, qua me vnà cum Sancto Staniflao Pa-
 trono tuo, indefinenter profequeris. Idcò tibi dico, viriliter age,
 & efto robustus: te enim vnà cum Sanctis meis merces copiofa
 expeétat in cælis, hisq; diétis difparuit. Ex qua die ita ftriéte fi-
 lentium obferuare vilus fuit, vt à Completorio vfque mane alte-
 rius diei, nonnifi prima peracta, nullus vnquam ex ore ipfius
 elicere potuerit, qua absoluta, Caufarum audientie fe da-
 bat, aut fi ab his vacare contingeret, vfq; dum miffæ tempus
 appropinquaret. Eloquiis Dauidicis folitarius cum Deo confa-
 bulabatur. Quotiescunq; Sacro Sanctis Altaribus afficit oblati-
 onem peracturus, nunquam homini verbum locutus nofcitur.
 101. Sacra Synaxi peracta, aut labori manuum fe dabat, aut de feri-
 pturis.

pturis Sacris cum sibi charissimis fratribus conferebat. Hisq; & similibus Sanctis exercitiis deditus, neutiquam tamen consuetum predicandi munus intermittebat, docens, increpans, obsecrans, cum multa humilitate & patientia. Verba autem ad populum faciens, hæc inter alia frequenter iterare solebat. Tu qui missam audis, & à fine recedis, nulla merces datur, quia laus Divini Officii in fine probatur. Deniq; multis pro Christi nomine exantlatis laboribus, tandem in grauem infirmitatem incidit, quam ob exhaustas nimia abstinencia, ac vitæ rigore vires de die in diem magis inualefcente, à Domino se ad requiem vocari haud obscurè persentiens, ingenti lachrimarum imbre effuso, diuinæ sese misericordiæ ac protectioni ferventissimis precibus commendare cepit. Cui ita in oratione posito, subito apparuit Dominus & Saluator noster, vna cum gloriosissima virgine Maria ac multis aliis Sanctis Regni præsertim Poloniæ Patronis, blande illum hisce verbis compellans. Surge & festina fili mi Stanislæ, hodie enim mecum eris in Paradiso. Quo exoptato nuntio percèpto, subito de lectulo sese proripiens, sine mora Sacramentis Ecclesiæ præmuniri voluit, quibus ritè & ex ordine summa cum deuotione perceptis, conuocatis fratribus suis in Christo charissimis, pacisq; osculo salutatis, erecta manu eisdem benedicens, manusq; singulis imponens in hæc verba iisdem valedixit. Benedicat vos Dominus Deus noster. Pater & Filius & Spiritus Sanctus Amen. & det vobis suam sanctam pacem, Charitatem perfectam, Conuersationem sanctam, & pios mores, in simul omnibus, in secula seculorum, Amen. Quibus dictis prostratis in terram genibus, manibusq; in formam Crucis expansis, fixis in cælum oculis Castissimâ animâ Deo cōmendauit. Vltima verba hæc emittens: Domine Iesu Christe Fili Dei viui. In manus tuas commendo spiritum meum, siq; animam Domino Deo reddidit, 1489. Iunij 7. Sepultus

Luc. 22.

Luc. 24.

Psal. 66.

Reg. 8.

Actu 7.

est cum summo honore & timore Domini, cum gaudio & letitia omnium non sine Miraculis ibidem Casimiræ in Ecclesia sacratissimi Corporis Christi apud suos fratres &c. Incidit eius obitus, in Tempora Leonis Papæ X. Maximiliani primi Romanorum Imperatoris. Casimiri 4. Regis Poloniæ, atque D. Stanislai Friderici, Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, Episcopi Cracovien-
 Exempla. flaus Hovien-
 pla. sis, & Archiepiscopi Gnesnensis; eiusdem Casimiri 4. fuis Car-
 D. Stanislai. Regis Poloniæ Filii. & Cuius Sanctæ Vitæ exemplo, in eodem dinalis l. Monasterio fratres eiusdem Ordinis, in Sancta perseverantia
 1. Conf. viuunt, die & nocte humiliter Deo seruiunt, pro viuis & de-
 cap. 68. functis orant, perpetuum silentium cum magna humilitate observant, contemplationibus diuinis, ieiuniis, disciplinis, Stanislai
 us Socor- secundum præscriptum Regulæ Diui Augustini, corpus suum
 louius Ca- lacerant, singulis diebus pauperibus ad eos confluentibus hi-
 non. Cra. lariter, largam Eleemosinam distribuunt, Ecclesiam Dei do-
 Tom. 1. cendo, Confessiones excipiendo promouent, plurimos studi-
 lib. 2. ca. osos alunt, ut ex his Seminarium perpetui cultus Diuini habe-
 s. & 6. re possint, mercedemque à Deo sempiternam pro meritis suis recipere in die iudicii Dei expectant.

Cuius Epitaphium in sepulchro ipsius, ex antiquo & oblitterato charactere ea qua potuimus fide collegimus, & suis numeris reddidimus.

Hoc conclusa latent Diui Patris ossa sepulchro:

Stanislai hac Casimiriæ de gente creati,
 Cuius erunt meriti miranda æterna trophæa.

*Latatusque est populus, cum vota sponte promitterent; quia
 cordetoto offerebant ea Domino Deo.* 1. Paralip: 29.

Sequun-

Sequuntur miracula, quæ Deus operatus est per merita pij & Beati eiusdem Patris Stanislai Confessoris Casimiritani.

PRIMUM MIRACVLVM.

IN Ciuitate Casimirensi, quædam fœmina
nomine Regina, vxor Clementis nigri tex-
toris, fluxum sanguinis & aliam infirmita-
tem fœmineam, longo tempore passa fuit. *A fluxu sanguinis*
Et cum illa diu iaceret, apparuit ei Beatus *sanatur.*
Pater Stanislaus; consolans eam, atque di-
cens: Cur hic iaces in tua infirmitate? Va-

de igitur ad sepulchrum meum, & ibi continuo recipies sanita-
tem: & dic fratribus meis, vt tegant sepulchrum meum tapete,
quæ protinus adiit sepulchrum, & ibidem flexis orans genibus,
continuo integram recepit sanitatem.

SECUNDVM.

IN eadem Ciuitate, in Monasterio Canoniorum Regularium
Ordinis D. Augustini, fuit quidam frater conuersus, nomine
Nicolaus, qui valde in graui infirmitate iacens, de sanitate pror-
sus iam desperabat. Iacenti igitur semel in lectulo suo, apparuit *A graui infirmitate*
sibi Beatus Pater Stanislaus, in optima rubea cappa gestans li-
bellum pulcherrimum in manibus, & salutans infirmum, agebat *te libera-*
ad eum: Noli desperare de salute tua, quia sanaberis, & adhuc *tur.*
fratribus tuis seruias. Cumque ille euigilaret, statim sanum se
inuenit.

TERTIVM.

IN eadem Ciuitate, quædam fœmina, nomine Anna, coniunx
Stani-

A graui infirmitate liberatur. Stanislaus Crausz, in magna infirmitate ac debilitate iacens, & iam non sperans vltiorem vitam suam, Sacramentis Ecclesie iam præmunita. Igitur vlr eius recolens merita beati Patris Stanislaus, deuotit eam ad sepulchrum eius, cum Missa, lumine, & camisia, pro signo sanitatis: & cum votum emisisset, statim sanitatem recepit.

Q V A R T V M.

A lesio. ne corporis sana- tur. In eadem ciuitate Stanislaus filius supradicti Stanislaus Crausz, ex quadam lesione corporis sui magna infirmitate pressus, & iam agonizans. Igitur cum mater ipsius eum deuouisset ad Sepulchrum beati patris Stanislaus cum Missa, lumine, & insignio cereo: mox cum votum emisisset, conualuit.

Q V I N T V M.

A magna infirmitate sana- tur. In eadem ciuitate, quidam adolescens, nomine Ioannes, filius Venceslaus Wyka Lanionis, in sua magna infirmitate iacens, iamque penè agonizans: cuius mater, recolens meritum, ne morte sanctitatem beati Patris Stanislaus, deuotit eum ad Sepulchrum ipsius, cum Missa ac candela, & quod ad modum crucis deberet iacere supra Sepulchrum ipsius, per illam integram Missam, statim sanus effectus est.

S E X T V M.

A graui infirmitate sanatur. In eadem Ciuitate, quædam mulier nomine Agnes, coniunx Michaelis Galhorlanionis, in magnis infirmitatibus ac debilitatibus, cursum vite sue faciens; ita vt iam haud exiguam summam in medicos & antidote expenderet. Ipsa videns ac audiens, quomodo Deus præpotens, per merita Beati Patris Stanislaus, multa signa, & multos homines sanat, votum fecit ad Sepulchrum Beati Patris, cum Missa & candela, & statim cepit melius habere, conualuitque illico. Sed quia hoc miraculum, quod Deus per merita istius beati Patris operatus est celauit, & illud non mani-

CONFESSORIS CASIMIRITANI.

17

manifestavit, ideo propter illam ingratitudinem in pristinam cecidit infirmitatem, sed cum spondit quod illud miraculum vellet publicare, & votum primum repetere, statim convaluit.

SEPTIMUM.

IN Ciuitate Casimiriensi, quædam mulier Margareta nomine, *A dolore*
 vxor Felicis Consulis, in magno dolore existens, & opilatione *pectoris*
 he pectoris, ita quod vno die, quasi semimortua ad lectum *liberatur*
 delata fuisset. Igitur ipsa voto facto, ad sepulchrum B. Patris
 Stanislai, cum Missa ac signo cereo statim post emissionem
 voti convaluit.

OCTAVVM.

IN eadem Ciuitate, quædam mulier nomine Catherina, con- *A dolore*
 iunx Andree calui Sartoris, magnum oculorum dolorem *oculorū*
 passa fuit, ita vt præ dolore modicum videre potuerit. Quæ *sanatur.*
 voto facto, ad Sepulchrum beati Patris Stanislai cum cereali
 & oculis cereis statim convaluit.

NONVM.

EXtra muros Casimirienses in Podbrzezie, quædam femina *A magna*
 nomine Catherina, vxor Nicolai piscatoris, in tam magna *infirmi-*
 infirmitate & opilatione posita erat, vt iam spirare non potuit: *te san-*
 Sed cum quædam bonæ matronæ eam deuouissent ad Sepul- *tur.*
 chrum beati Patris Stanislai cum Missa & candela, in instanti,
 reuersa ad seipsam convaluit.

DECIMUM.

IN Ciuitate Casimiriensi quædam vidua nomine Dorotea reli- *A dolore*
 cta Paczoska sutoris, magnum dolorem, longo tempore. *pedis li-*
 cum tumore in cruce ac in toto pede passa fuit. Simul: etiam *beratur.*
 magnum dolorem oculorum. Et illa recolens mentem & lan-
 quitatem beati Patris Stanislai, votum fecit ad sepulchrum ipsius

cum pede atq; crin. licereo, & quàm cito votum adimplens,
in utroq; sana effecta est.

VNDECIMVM.

*A dolore
brachij sa-
natur.* **I**N eadem Ciuitate, quædam vidua nomine Margareta de do-
mo Poclaryn, tam acerbum dolorem brachij passa fuit, vt
nec laborare nec dormire potuit. Igitur pro sanitate sua, vo-
tum fecit ad Sepulchrum beati Patris Stanislai, cum brachio
cereo statim conualuit.

DVODECIMVM.

*Amagna
infirmi-
te curas-
tur.* **I**N taberna contigua villæ Lagiewniki, quidam tabernator
nomine Stanislaus cognomen o Chudy, in tam magnam &
validam infirmitatem incidit, vt iam ulterius se superuicturum
nequaquam speraret. Igitur cum iam Sacramentis Ecclesiæ
procuratus fuisset, iamq; omnibus ad sepulturam necessariis
præparatis, venit quidam Sacerdos consilium sibi volens, vt
pro sanitate recuperanda, votum faceret ad Sepulchrum Diui
Patris Stanislai cum Missa ac candela. Quod cum fecerat, sta-
tim sanus effectus est. Et hoc idem Sacerdos testatus est,
qui eundem tabernatorem sequenti die post votum suum visita-
uit, & eum in campo laborantem inuenit.

DECIMVM TERTIVM.

*A dolore
oculorū
liberatur* **I**N Ciuitate Casimiriensi, quædam fœmina nomine Catherina,
uxor Ioannis Krawalanionis, ita magnum in oculis d. fectum
patrebat, vt longo tempore, parum aut ferme nihil viderit.
Votum factum ad sepulchrum beati Patris Stanislai cum Missa &
crin. l. & oculis cereis, statim illum nata est in oculis.

DECIMVM QVARTVM.

A gigni **I**N eadem Ciuitate, Ciuis quidam, nomine Stanislaus, co-
gnomen o Cameniz texto, habuit puerum valde infirmum,
qui

qui prae debilitate, veluti mortuus iacebat. Sed cum eum pater tuus deuouisset ad sepulchrum beati Patris Stanislai, cum Missa & candela, ille puer statim conualuit.

*infirmi-
te sana-
tur.*

DECIMUM QUINTVM.

IN Ciuitate eadem, quædam mulier, nomine Barbara, coniunx Georgii Lanficis, cum magnum oculorum dolorem pateretur, ita ut prae acerbissimo dolore, nihil penitus agere potuerit. Illa se lens solitariè, recoluit meritum beati Patris Stanislai, & quomodo per ipsius intercessionem, multi hominum infirmi, à variis languoribus curantur. Votum & ipsa fecit, ad eius sepulchrum cum crinali & oculis cereis, dolor ille statim cessauit, & post modum optime vidit.

*A dolore
oculorū
sanatur.*

DECIMUM SEXTVM.

EAdem foemina habuit puerum valde infirmum, qui nec mori nec conualescere potuit, tedio affecta, mortem puero, imprecabatur. Tandem ipsum, ad tumbam beati Stanislai cum Missa & lumine vouit, & statim perfecta sanitate releuatus est.

*A graui
infirmi-
te sana-
tur.*

DECIMUM SEPTIMVM.

Nicolaus cognomento Lyſy de Casimiria, cum in Iudicio Terrestri aliqui domini, causam procuranti durè locuti fuissent, minasq; aliaq; id genus, minitendo: quorum verbis perterritus factus est veluti amens. Votum fecit ad B. Stanislaum, illos omnes aduersarios vicit, causam quoq; ad felicem finem perduxit.

*A pericu-
lo libera-
tur.*

DECIMUM OCTAVVM.

Iacobus Lanio de Casimiria, coniunx Hedwigis Schonmatz, a graui infirmitate laborans, mortem imminere sibi cernens, Sacramentis Eucharistiæ & Vnctionis perceptis, iam agonizans ad sepulchrum pii Patris Stanislai, per uxorem cum Missa &

*Ab infir-
mitate sa-
natur.*

lunine deuotus, qui statim vires recuperare cepit.

DECIMVM NONVM.

Etiam ab infirmitate securatur **H**oc idem miraculum factum est in Miklasz Włofaty Casimiræ.

VIGESIMVM.

A dolore oculorū sanatur. **M**argaretha relicta, Ioannis Frelich Ianionis de Casimiræ, longo dolore oculorum vexata, lumen amisit. Quæ votum vouit ad tumbam beati Stanislai cum crinali & oculis cereis, ac 50. Pater noster, statim soluto voto, sensit leuamen, & in breui perfecte vidit.

VIGESIMVM I.

Partum feliciter peperit. **C**atherina vxor Petri Bargielsartoris de Casimiræ, partu periclitans, cum parere non posset, ad auxilium pii Patris Stanislai cum Missa confugit & statim sine difficultate peperit.

VIGESIMVM II.

Ab infirmitate sanatur. **C**atherina Rakowa de Cracouia, in die Pentecostes, in magnam incidit infirmitatem, in qua quinq; septimanis iacuit, medicis interim ipsam procurantibus, qui inualecente ægritudine, de salute eius desperabant. Hanc filius suus Magister Arctium ad Sepulchrum beati Stanislai cum Missa & cereo vouit, & pristinae sanitati restituta est.

VIGESIMVM III.

A pustulis curatur. **D**omina Catherina de Biezanow, pustulas in manibus habens, nihil in manum recipere valens, ita vt ab aliis mulieribus cibaretur: votum faciens, cum Missa & lumine, curata est.

VIGESIMVM IIII.

Etiam a pustulis curatur. **H**oc idem factum est cuidam ancillæ de Cracouia.

Vigesimalm

STANISLAI CASIMIRITANI

VIGESIMVM V.

23

Michael quidam socius Scholæ Corporis Christi in Casimiria, magnis febribus laborans, voto facto, sanatus est. *A febribus sanatus*

VIGESIMVM VI.

Sophia relieta Mathiæ Polgatz pistoris, & Consulis de Casimiria dolore vehementem in crure habuit, deuouit se *ad cruris sanationem* ad tumbam beati Stanislai, cum tribus accensis candelis, orando Pater noster, & totidem Aue Maria, audiendo Missam ad finem, quæ à casu ibidem legeretur, post benedictionem sacerdotis, sanam se inuenit.

VIGESIMVM VII.

Dorothea coniunx Laurentii Muratoris de Casimiria, cum Ab infirmitate valde infirmaretur, votum faciens cum Missa & cereo, sanata est. *Ab infirmitate sanata*

VIGESIMVM VIII.

Hoc idem factum est, Dorotheæ Begnie de Casimiria.

Etiā ab infirmitate curata

VIGESIMVM IX.

Ioannes Nykiel Lanio de Casimiria, cuius puer tantæ *agritudine* laborabat, ut nullum membrorum mouere posset, *Ab infirmitate sanatus* quem cum promississent ad tumbam beati Stanislai, cum Missa & cerco, cepit habere melius, & ad integram sanitatem venit.

TRIGESIMVM.

Stanislaus Kanfzych Consul de Casimiria, sæpius coram hominibus dicebat, quod non crederet aliquem infirmum, meritis beati Stanislai posse curari, nisi idem ipse in se experiretur. *Detrahitur* Hunc Deus puniuit subito; tantam squinantiam habuit, ut nedum cibum aliquem, sed nedum saliuam glutire potuit. Cognoscens igitur esse ultionem Diuinam, ob irrogatam iniuriam beato Stanislao, quem contra ore suo blasphemauit, venit.

nit humiliter ad sepulchrum ipsius, cum cereo & Missa, veniam postulans pro excessu, & in momento sanatus est. Qui prius Blasphemus fui, & persecutor ac contumeliosus, sed misericordiam Dei consecutus sum quia ignorans feci, in incredulitate mea.

TRIGESIMVM I.

Ab infirmitate sanatur. Catherina de Cracovia, filia Margarethæ Felicis de Casimiria, filiam suam valde infirmam deuotum ad sepulchrum beati Stanislai, cum signo cereo & Missa, quæ ab illa ægitudine liberata est.

TRIGESIMVM II.

A dolore oculorū sanatur. Catherina de Clepardia relicta Augustinianiensis de Casimiria, cum atrocissime oculos doluisset, votum fecit ad sepulchrum beati Stanislai cum crinale, & oculis cereis. Et quia pauper erat, votum implere non potuit, & in acro dolore persecuti, apparuit sibi B. Stanislaus, habens in manu crinale cum oculis cereis, & dñs ei, dixit: Audui votum tuum & intellexi affectum, quia cum pauper sis non potes solvere. Accipe igitur hoc crinale, & pone supra sepulchrum meum, & manifesta hoc signum, vt inde Deus glorificetur, tu vero cum ad sepulchrum meum veneris, integrè sanaberis.

TRIGESIMVM III.

Ab inflatōe maiore sanatur. Iacobus seruitor Ecclesiæ S. Leonardi, extra muros Casimirienses cum à planta pedis, vsq; ad verticem capitis inflatus, vt planè creperet, videns se esse in mortis periculo, inductus per Præpositum eiusdem Ecclesiæ, votū fecit cum insigni cereo, humanam habente effigiem ad tumbam beati Stanislai cum Missa & candelâ, statim inflatura cepit recedere, & soluto voto, sanatus est.

Trigesimum

TRIGESIMVM IIII.

Valricus mercator de Cracouia cū grauit̃ infirmaretur, *Ab infirmitate curatur.*
 ab vxore sua deuotus erat ad tumbam beati Stanislai cum
 Missa & signo cereo, statim cepit melius habere, & votum
 reddens, sanatus est.

TRIGESIMVM V.

Stanislaus Schordiel Ciuis de Casimiria, habuit quendam ma-
 gnum dolorem in brachio, ita vt manum pr̃ dolore leuare *A dolore brachyfa-*
 non posset, quem dolorem sustinuit ad lex septimanas, nullum *natur.*
 videns leuamen, votum fecit ad tumbam beati Patris Stanislai,
 cum Missa & manu cerea, votum soluens, sanatus est.

TRIGESIMVM VI.

Agnes vxor Bialhor Ianionis de Casimiria, cū pr̃ magna *A dolore*
 tristitia & fletu vnus oculus pellicula obduceretur, vt nihil *vnus oculus*
 eo videret, ad auxilium pij Patris beati Stanislai confugit, cum *li curatur*
 crinali & oculo cereo, statim illa pellicula defluere cepit, &
 nihil tandem nocuit.

TRIGESIMVM VII.

Eadem Agnes cū maximas punctiōes, in toto corpore *A puncti-*
 haberet, vt nec iacendo, nec stando, nec sedendo, nec *one cor-*
 ambulando quietare posset; vouit imaginem ceream, cum Missa *poris li-*
 ad tumbam beati Stanislai & in instanti omnis dolor recessit. *beratur.*

TRIGESIMVM VIII.

Catherina vxor Nicolai Kasochleba cinis de Casimiria cū
 maximum dolorem cordis, & totius cor, oris passa fuit, votum *A dolore*
 vouit ad sepulchrum beati Patris Stanislai, cum corde cereo, *cordis su-*
 statim dolor cessauit. Quæ voto impleto, beneficium sanati- *natur.*
 onis non manifestans, statim eodem dolore correpta est, &
 intelligens ob ingratitude[m] & taciturnitatem illius miraculi

Deus.

Deus sibi iratum, mox votum repetiuit cum lumine & Missa & benefici tanti protestatione rursus, sanata est.

TRIGESIMVM IX.

Vacca reuixit. **D**Orothea vxor Mathie Hortulani ante Casimiriam habens vnā vaccam, quæ per tres dies ad interitum infirmabatur, nec vllum capiebat pabulum, pauper illa mulier contristata ad tumbam pii Patris Stanislai, cum lumine Missa & signo cereo se contulit, & statim vacca cum ingenti mugitu surrexit, quam mulier putans sitire, arrepto vrceo, ad fontem properrauit, & festinando salangam trahendo, fregit & vrceum concussit, quæ anxiosa de vacca, ne siti moreretur, ad auxilium pii Patris confugit, & statim salanga, pariter cum vrceo redintegrata sunt, & allata aqua, vacca refecta, sanata est. Inquit *Mat. 13. Luc. 8.* Christus: O mulier magna est fides tua, fiat tibi sicut vis, & sanata est ex illa hora.

QVADRAGESIMVM.

A dolore pectoris liberatur. **R**Aphael Smigmator Consul Casimiriensis, cum magnum dolorem cordis & pectoris haberet, cum lumine & corde cereo, & Missa ad auxilium Pii Patris cofugit, & sanatus est.

QVADRAGESIMVM I.

Ab inflammatione curatur. **M**argareta vidua de Regali ponte, habens puerum 4. Annorum inflatum & morti propinquum, cum Missa & lumine illum ad sepulchrum Pii Patris Stanislai vouit, voto expleto, mox puer ille, totaliter conualuit.

QVADRAGESIMVM II.

A dolore dentium sanatur. **Q**uædam vidua de Cracouia, nimio dolore dentium vexata, beneficia Pii Patris Stanislai in memoriam reducens, se ipsam cum Missa, lumine & cerea mandibula, ad tumbam ipsius deuouens, placidam assecuta est sanitatem.

Quadage-

QVADRAGESIMVM III.

Catherina vidua de Cracouia, dolore dentium grauiter per triduum vexata, per votum ad sepulchrum ipsius, mox liberata est. A dolore dentium liberatur

QVADRAGESIMVM IIII.

Iacobus Obaio de Pychouice, præ dolore oculorum, ad longum tempus cæcus extitit: qui cum cereo trinali & oculis cereis, ac Missa ad sepulchrum beati Stanislai se deuouit, mox sanatus est. A dolore oculorū liberatur

QVADRAGESIMVM V.

Margaretha virgo, filia Gawron de Cracouia, magno oculorum dolore obcecabatur, quæ cum candela, cereo trinali, & oculis cereis ac Missa ad tumbam beati Stanislai se contulit, & statim dolor oculorum cessauit: sed quia dona Dei quæ in Sanctis suis laudari vult, tacuit, brachium dextrum vehementer dolor occupauit, cognouitq; per ingratam taciturnitatem se correptam ad eundem Beatum Stanislauum confugit, & petiit beneficium præstitum sermone patefieri, statim omnis languor euauit. A dolore oculorū sanatur.

QVADRAGESIMVM VI.

Margareta mater Stanislai Fard, Fratris domus nostræ, sæpius dolore pedum vexabatur, quæ à prædicto filio suo præmonita, vt se cum Missa & signo cereo beati Patri Stanislao committeret: quò facto ab hinc à prædicto dolore fuit liberata. A dolore pedum curatur.

QVADRAGESIMVM VII.

Albertus Lutifigulus de Casimiria febre acuta vexatus, per votum ad sepulchrum Pii Patris Stanislai, liberatus est. A febre sanatur.

QVADRAGESIMVM VIII.

Margareta Troperen de Cracouia, habens puerum valde infirmum

Ab infirmitate sanatur. infirmum, votum faciens cum Missa candela, & signo cerco ad Sepulchrum beati Stanislai, puer postquam rediit, plenus sanus repertus est.

QVADRAGESIMVM IX.

A dolore pectoris liberatur Dominus Iacobus Prior, cum adhuc esset Procurator Monasterii nostri, in pectore habens grauem dolorem, vouit se Missam ante sepulchrum eius celebraturum, qua finita, sanus effectus est.

QVINQVAGESIMVM.

A squintione liberatur Eodem tempore, Mathias Cocus, Monasterii nostri, squintiam habens, nihil deglutire potuit: qui se, cum Missa & lumine ad sepulchrum ipsius promisit; mox squintia recessit.

QVINQVAGESIMVM I.

A dolore pectoris sanatur. Dorothea relicta Mathie Paczowska tutoris de Casimiria, cum magnum dolorem pectoris capitisq; & oculorum caliginem passa fuit, votum vouit ad sepulchrum pii Stanislai cum Missa & candela, & sana fuit.

QVINQVAGESIMVM II.

Ab infirmitate sanatur. ANNO Christi 1533. Sacerdos quidam Canonicus Regularis Ordinis D. Augustini eiusdem Monasterii Ecclesie Sacratissimi Corporis Christi, magna & longa infirmitate grauatus, voto facto ad beati Stanislai in Ecclesia Corporis Christi tumbam ad eius preces, pristinae sanitati restitutus est.

QVINQVAGESIMVM III.

A dolore dentium sanatur. ANNO Domini 1534. Presbyter nomine Ioannes Liwocha eiusdem Conuentus Corporis Christi professus, & plusquam triginta annis in eadem Ecclesia verbi diuini predicator existens intollerabili dentium morbo, longo tempore labo-

STANISLAI CASIMIRITANI.

127

trans: nullumq; interim doloris leuamen sentiens, contulit se sub vo o, ad tabernaculum Corporis Christi, sub patrocinio beati Patris Stanislai Missam faciendi. Noctu interim in somnis, visus est sibi idem beatus faciem illam dolorosam, manu præhensa veluti linire, qui experrefactus somno; omni prorsus dolore, se liberus comperit.

QVINQVAGESIMVM IIII.

ANNO Domini 1535. Quædam matrona, incidit in morbum à Deo grauem vt ad crastinum sese superuicturam minimè A graui morbo sanatur. speraret. Verum oblata ab aliis ad beati Patris Stanislai sepulchrum, illicò ex illa vi morbi consurrexit, & tabellam quæ ibidem ad eiusdem beati tumbam adhuc extat appendi curauit, in laudem & honorem Dei Præpotentis.

QVINQVAGESIMVM V.

ANNO Domini 1605. Iunii 14. Thomas infantulus vnius anni, filius Stanislai Ktoz Ciuis Casimiriensis, & matre Anna Zaborska de magna Opatow, Czesłochouiam ad Diuam Mariam à parentibus curru vectus, nimioq; solis calore conflagratus, A periculo mortis sanatur. gravi infirmitate oppressus est; ita vt per quinq; hebdomadas, absq; vlllo cibo, saltim paucissimo ceruissæ potu contentus fuit: sed cum votum ad tumbam huius pii Patris beati Stanislai Casimiritani per parentes factum esset, pristinas vires resumpsit.

QVINQVAGESIMVM VI.

Item, ego Martinus Baronius Iaroslauiensis Clericus Diocæsis Præmissiensis, coram Deo & Sanctis eius attestor. Quòd cum Anno Domini 1606. Iunii die 8. in itinere ex Sendomiria Cracouiam pergens, grauißima febri & capitis dolore, tum & laceris dextri acuti punctura ex nimio solis æstu correptus eram, ita vt iter exptum perficere, nequaquam poteram: voto ad A variis infirmitatibus sanatur.
D 2 beatum

beatum Stanislaum Casimiritanum facto visitandi sepulchrum ipsius, illico sanus factus sum, votumq; adhibitis indignis orationibus meis complui.

QVINQVAGESIMVM VII.

*A dolere
capitis
liberatur* **H**Onesta Anna vxor Famati Iozepi Szperka Lanionis Ciuis Casimiriensis, dolorem capitis & pectoris acerbissimum passa, ex voto cum vna Missa visitandi sepulchrum beati Patris Stanislai, repente sanatur, Anno Domini 1607. die 16. Mensis Iulii.

QVINQVAGESIMVM VIII.

Post decessum de hac luce beati Stanislai Casimiritani, multæ matronæ steriles meritis ipsius prolem à Deo impetrarunt ac aliæ grauidæ puerperæ difficili partu anxie, & nimio dolore afflicte penèq; morituræ, inuocato nomine Diuino & beatissimæ Mariæ Virginis, intercessione eiusdem beati Patris Stanislai diuersis locis & temporibus, felicem partum ediderunt, Laudantes Deum in Sanctis eius.

R A T I O.

Multa alia Miracula quæ Deus operatus est, per merita beati Stanislai Casimiritani omitto, ne graueretur Lector, in his enim omnibus sit Deus omnipotens in æternum laudabilis & gloriosus, qui in beato Stanislao Confessore suo est mirabilis. Psalmo 67.

DE BEATO STANISLAO CASIMIRIENSI

Antiphona.

A Ve lux vitę Monasticę,
 Dei Confessor mirificę,
 Beate pater Stanislac,
 Stella refulgens Casimirę.
 Gloria tu Polonorum,
 Tu decus Canoniorum:
 Quos Regula Sancta fouet,
 Atq; summo Deo vouet.
 Cuius diuus Augustinus
 Post Deum, author est primus;
 Vir omni lingua laudande,
 Toto orbe prædicande.
 Qui das lapsis releuamen,
 Qui das infirmis iuuamen,
 Tu pro nobis intercede,
 Vt cęlesti nos mercede
 Dittet Deus cum beatis,
 Regno suę faustitatis, Amen.

ſ. Ora pro nobis Beate pater Stanislac,
 R. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Beatum Stanislauum
 Confessorem tuum; in numeris virtutum miraculis, in
 terra decorasti, tribue quęsumus vt eius meritis ac precibus.
 infernalis terręq; flammę incendio, contagione pestis, ac
 noxia inundatione aquarum, te miserante liberemur. Per
 Dominum nostrum: &c. Amen.

Deus qui Sacrum Ordinem Canonicorum Regularium Sancti Augustini, Vibemque Cracouiensem beati Stanislai Casimiritani Confessoris tui, meritis gloriosis illustrare voluisti in terris: Concede propitius, ut pro nobis apud tuam clementiam, nunc & in hora mortis nostræ, ipse intercedat in Cælis. Quem Dominus noster Iesus Christus Filius tuus, cum Beatissima Virgine Maria Matræ suæ, & Sancto Stanislao pontifice & Martyre suo, in hora mortis eius dignatus est, cum gaudio visitare in terris. Qui tecum uiuit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus. &c. Amen.

ORATIO DE BEATO STANISLAO KOSTKA SOCIETATIS IESV.

Tren' 9.

V. Bonum est viro cum portauerit
R. Iugum Domini ab adolescentia sua.

OREMVS.

DEVS qui Beatum Stanislaum Kostkam, ex numero Societatis Iesu Christi iuuenile flore nitentem, in Sanctorum Confessorum tuorum consortium sublimasti. Præsta qua sumus, ut quem tibi in terris facis populo tuo esse deuotum, eius meritis apud te in cælis animabus nostris, sentiamus auxilium perpetuum. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Sanctorum

31

Sanctorum & Beatorum virorum Stani-
slai nomine vocatorum, Polonorum,
Martyrum & Confessorum brevis no-
ta & Cathalogus, Anno mortis, Men-
se, die, & loco, in quibus sacra ipso-
rum corpora sunt condita notato, ab
Anno Christi. 1078.

STANTES erant pedes nostri: in atriis tuis Ierusalem, illuc
enim ascenderunt tribus, tribus Domini, ad confitendum
nomini Domini. Psal: 121.

PRIMVS.

ANCTVS STANISLAVS

Episcopus Cracouiensis & Martyr, in Ordine sedis Episcopalis Nonus, Decemseptem mortuorum resuscitator, à Rege Boleslao Audace (dum ad altare diuina perageret)

interfectus & in plurimas partes concissus, quæ postea suis locis dispositæ miraculosè coaluerunt. Sub Innocentio

Quarto Pontifice Maximo in numerum Sanctorum relatus, Cracouix quiescit Anno Domini 1078. Maij die 8. eius festum toto orbe terrarum Clemens Papa VIII. Duplici festo celebrari mandauit. Anno 1596.

Secundus

SECUNDVS.

BEATVS STANISLAVS Posnaniensis Ordinis Carmelitarum, verbi Dei concionator feruentissimus, in Prussia pro Fide Christi ab Idolatris gladiis est confossus, Bydgościę in Cuiavia apud Fratres sui ordinis, est sepultus, Anno Domini 1420. Iunii Die 2.

TERTIVS.

BEATVS STANISLAVS Cracoviensis, Ordinis Conventualium Sancti Francisci, Sacrę Theologię Doctor, qui vna cum beato Gastoldo Episcopo Vilnense, & triginta sex fratribus sui ordinis, à Tartaris pro fide Christi occisus est. Vilnę in Litwania apud Fratres Conventuales est conditus. Anno Domini 1341. Maii die 24.

QVARTVS.

BEATVS STANISLAVS de Brzescię Litwanix, Subdiaconus Ordinis Sancti Francisci Conventualium, pro fide Christi cum triginta sex fratribus sui Ordinis interfectus est. Vilnęq; in Litvvania apud S. Franciscum cumulus, Anno Domini, 1341. Maii die 24.

QVINTVS.

BEATVS STANISLAVS de Hurma, Ordinis Sancti Francisci de Obseruantia, Confessarius hominum & Confessor Christi, vir pius & deuotissimus, Vilnę in Litvvania apud Bernardinos sepultus, Anno Domini 1423. Septembris Die 10.

SEXTVS.

BEATVS STANISLAVS de Iaroslavv, Sacrę Theologię Doctor, Ordinis Prędicatorum, à Tartaris pro Christi nomine vnā cum Beato Sadoch Priore, & aliis quadraginta octo fratribus

Fratribus ordinis eiusdem, vitam profudit Sendomiriæ, extra muros ad Sanctum Iacobum, apud Fratres sui Ordinis est conditus, Anno Domini, 1282. Februarii die 20.

SEPTIMVS.

BEATVS STANISLAUS de Korzyb Ordinis Sancti Francisci de Obseruantia, Artium & Philosophiæ Magister, vir patientissimus & profundè humilitatis : Cracouiæ in Stradom ad Sanctum Bernardinum sepultus, Anno Domini 1474. Aprilis die 16.

OCTAVVS.

BEATVS STANISLAUS de Horzis, Ordinis Sancti Francisci de obseruantia, vir in diuinis scripturis absolutissimus, medicus animarum excellens in audiendis confessionibus quantumvis abiectionum & morbidorum hominum indefessus, scripsit super quatuor libros sententiarum, Cracouiæ ad Sanctum Bernardinum quiescit, Anno Domini 1480. Iunii 8.

NONVS.

BEATVS STANISLAUS Casimiritanus, Ordinis Canoniorum Regularium Lateranensium Sancti Augustini, vir vitæ sanctæ, & inculpate, plurimis miraculis, in depellendis morbis variis hominum clarus, Casimiræ ad Cracouiam in Ecclesia sacratissimi Corporis Christi apud Fratres sui ordinis sepultus, Anno Domini 1489. Iunii die 7.

DECIMVS.

BEATVS STANISLAUS de Scapis, Sancti Francisci de obseruantia, vir magnæ contemplationis, & regularis perfectionis, simul prædicatoris ac Confessarii munus obiens, spiritu prophetico plenus, quendam Pseudopphetam nomine Petrum in monte Slupensi latitantem patefecit, B. d. g.

stix in Prussia humatus ad Sanctum Bernardinum, Anno Domini, 1506. Iulii 17.

VNDECIMVS.

BEATVS STANISLAVS Kokofzka, ex Ordine Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magister, vir deuotissimus, plurimis miraculis clarus. Quoties enim ante imaginem Crucifixi, in ambitu Conuentus ut ipsi mos erat, orationes fundebat, toties à terra eleuari altitudine quatuor cubitorum, & dulcia colloquia (lumine plurimo circumfusus) cum Domini nostri imagine conferre visus fuit, Cracouię ante altare Crucifixi sui oratorii sepultus est, Anno Domini 1532. Februarii 13.

DVODECIMVS.

BEATVS STANISLAVS KOSTKA POLONVS Societatis Iesu Natus Anno Domini, 1550. in auitis bonis Familiæ suę, Rostkow dictis, in terra Plocensi: Parentibus Ioanne Kostka in Rostkow Castellano Zakrocimensi, & Marg. rita Kriska de Drobnin: quem mater in vtero gestans, nomen IESV Saluatoris nostri, colore purpureo in pectore (omen nimirum nasciturę prolis Christi obsequio mancipandę) diuinitus expressum habuit; quod ipsamet Sacerdoti pio, Confessario suo, rei nouitate attonita enarrauit. Hic à tenera ætate literis dans operam, silentio, solitudini, ieiuniis, voluntariis verberibus, diuorum, (& in primis Beatissimę Dei Matris, & Sanctę Barbarę Virginis Martyris) cultui, Sacramentorum vsui frequenti, precibus diu noctuq; ad Deum fundendis, cæteriisq; solidę pietatis operibus, mirum in modum deditus fuit. Viennæ in Austria in domo Hæretici Senatoris, æger decumbens, eam Sanctissimam Eucharistiam, quam accipiendi maximo desiderio tenebatur, ritu Catholico habere non potuisset, cum ex Angelorum manibus D. Barbara sua Patrona a'stente, accipere meruit. Dæmonis in specie canis nigri, ter se inuadentis, signo Crucis expresso,

magnan-

magnanimus victor extitit. A Deipara Virgine sibi apparente, puerumq; IESVM in eius lectulo collocante, à graui & periculosa infirmitate sanatus: eiusdem Deiparæ monitu, Societati IESV, Romæ (quò se domesticorum id impedire conantium manus non sine miraculo effugiens, Vienna clàm egressus, tanto illo itinere pedibus confecto contulerat) die SS. Apostolorum Simonis & Iudæ nomen dedit. In qua ad tantam Sanctitatis perfectionem, breui tempore peruenerat, vt Diuini amoris æstu languentis, magnus inflammatq; calidus mentis ardor, in corpus redundans, linteis frigida perfusis, & pectori eius admotis, ab aliis temperari debuerit. Profundè humilis, exactè obediens, perfectè suipsius victor, sibi mortuus soli Deo viuens. & Angelicam magis quàm humanam in hoc exilio vitam agens, verè Sanctitatis fama illustris. Anno Domini 1568. Etatis suæ 18. Die 14. Augusti. nocte ante Festum Assumptionis Deiparæ Virginis, obdormiuit in Domino: morte sua ante prædicta; cuius æterna felicitas pluribus reuelata fuit. Hunc multis miraculis, in variis mundi partibus clarum, Clemens VIII. Pontifex Maximus, titulo Beati, diemq; eius anniuersarium, Sacris Indulgentiis exornauit. Paulus V. feliciter Papa modernus, nouis honoribus auxit. Corpus eius Romæ in Monte Quirinali, ad S. Andreæ (quod olim multò post mortem tempore, incorruptum inuentum fuerat, & multis iterum elapsis annis, suauissimum aliquoties, è loco suo odorem diffuderat) magno cum honore sepultum, à Romanarum vrbe, & Christiano orbe piè colitur. Ossium reliquæ, variis in Collegiis Societatis IESV, in hoc Poloniæ Regno, multisq; aliis, debita cum veneratione asseruantur: anniuersaria deniq; felicis eiusdem ex hac vita transitus memoria, in Africa ipsa, & orbe nouo, à piis fidelibus ritu solemni celebratur. De quo sic Illustris Christo, hero Chodkiewicz,

Reliquias Kostæ tenet orbis : Sydera mentem ;
 Terra tegit corpus , si tamen villa tegit.
 Quid mirum ? Sedes si tot tenet ille , recondi
 Viso non poterat , gloria tanta , loco.

DECIMVS TERTIVS.

BEATVS STANISLAVS HOSIVS POLONVS, Sanctę Romanę Ecclesię Presbyter Cardinalis, Episcopus Varmiensis, vir eximie Sanctitatis, ad Sacrosanctam Tridentinam Synodum à Papa Pio IV. de latere Legatus, eruditionis & eloquentię gloria celeberrimus, hereticorum maleus (quos acerrimè suis scriptis oppugnaverat, multosq; ab erroribus reuocauerat) à doctis viris appellatus grauißimis legationibus pro pace Ecclesię Dei, felicissimè perfunctus non solum de Polonię Regno; sed & de toto Christiano orbe, optimè meritus pietatis, humilitatis, charitatis, castitatis, beneficentię, omniumq; virtutum laudibus, & exemplis ad imitandum abundans obiit. Anno Domini 1579. ætatis suę 76. die 5. Augusti. S. Marię ad niues sacro; in cuius Ecclesia trans Tiberim Romę sepultus quiescit.

Eius Doctrina Libro I. Confessionum.

Hæc scripsi vobis de his, qui sequuntur vos: Catholicus non est, qui à Romana Ecclesia in fide Doctrina discordat.

DECIMVS QVARTVS.

BEATVS STANISLAVS Ordinis Sancti Francisci Conuentualium, Theologus & conuicator feruentissimus, vir eximie sanctitatis, qui vnà cum Sexaginta Deo dicatis Virginibus, & Duodecem fratribus sui ordinis, à Tartaris Poloniam vastantibus pro fide Christi Martyrii conam adeptus est, in Zauchost Ecclesia Sancti Damiani sepultus. Anno Domini, 1282. Die 5. Februarii.

Decimus

DECIMVS QVINTVS.

BEATVS STANISLAVS Polonus Cartusianus, Confessor Christi dilectus, vir magnę abstinentię, humilitatis & diuinarum contemplationum celebris. Virgini Marię deuotissimus, à teneris annis ad mortem vsq; suam in castitate viuens, operum bonorum plenus, felix in domino moritur, in Prussia in Conuentu Paradisiensi prope Dantiscum honorifice est conditus. Anno Domini 1512. Octobris die 8. vita ipsius cum egregijs factis in Cathalogo fratrum defunctorum in eodem Monasterio manuscripta continentur,

DECIMVS SEXTVS.

BEATVS STANISLAVS de Oporow, Ordinis S. Pauli Primi Heremita, in Academia Cracouiensi Artium Magister, & Philosophię Doctor, in Monasterio Sanctę Marię Clari montis. Ordinem eundem Sancti Pauli ingressus, primum Confessarii, tandem Prædicatoris munus obiens, magnum specimen sanctitatis de se protulit, cuius corpus intactum nulla putredine infectum, hucusq; illęsum permanet. Oporouię sepultus apud Fratres sui Ordinis. Anno Domini 1524. Aprilis die 22.

DECIMVS SEPTIMVS.

BEATVS STANISLAVS Præmissiensis Ordinis Sancti Francisci Conuentualium Guardianus Leopoliensis, cum alijs fratribus Ordinis sui Martyr, à Tartaris loca illa tunc tem, oris vest nobis, simul cum populo Sacramentum Eucharistię suscipiente trucidatus, & ibidem Leopoli sepultus est, Anno Domini 1241.

DECIMVS OCTAVVS.

BEATVS STANISLAVS Lithuanus, Ordinis Sancti Basilii

Basilii, cum aliis fratribus eiusdem ordinis, pro fide Christi à Tartaris interfectus est. Vilnæ in Lithuania in Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis non sine miraculis quiescit, Anno Domini 1342. Septembris Die 7.

DECIMVS NONVS.

VENERABILIS STANISLAVS VARSZEVIICKI, Societatis Iesu, Polonus, rerum caducarum nostra ætate contemptor insignis, ex antiqua & illustri Familia in Masovia, Patre Ioanne Varzeuicki, Castellano Varzauense natus, ingenio, doctrina, auctoritate, in aula regia florens. Prælatura Scholasticæ Gnesnensis illustris: cum ad maiora ores honores vocaretur, oblatum à Sigismundo Rege Episcopatum repudiavit, & omnibus mundi illecebris, vanitatibusque reiectis, ferè iam quadragenarius, splendori generis, & dignitatum, humilitatem status religiosi præferens, se in ordinem Societatis Iesu recepit, Anno Domini 1567. Huic Romæ in domo Societatis Iesu, quam professorum vocant, existenti, felix ad cælum transitus Beati Stanislai Kostka Poloni, qui eius in Tyrocinio eiusdem religionis socius fuerat, ad Sancti Andreæ in monte Quirinali mortui, eadem nocte, qua obiit, reuelatus fuit, cuius postea vitam scripsit. Vir fuit verè religiosus, ac maxime pius, orationis apprime studiosus, in qua sic erat defixus, ut cum oraret extra se positus videretur, magno enim interea cœlesti lumine, mens eius perfundebatur, igneque Spiritus sancti voluntas exardescibat, quod liber contemplationum, manu ipsius scriptus, post mortem eius repertus apertè declarat. Erga Christi Domini nostri cruciatus, sanctissimumque altaris Sacramentum, miro ferebatur affectu. Dei parentem Beatissimam, & S. Catherinam Senensem, speciali cultu venerabatur. Honoris diuini, salutisque proximorum zelo admirabili feruens, Hæreticos ab erroribus, peccatores à vitiis, non solum

solum incensis concionibus; sed etiam variis scriptis, & libris editis reuocare diligentissimè studuit. Religiosæ humilitatis suiq; abnegationis amantissimus. Morti proximus, vnus diei, noctisq; totius decursu, continua lucta à humanis generis hoste (quod & S. Catharinæ Senensi patronæ suæ, multis que aliis Sanctis accidisse legimus) fatigatus, gloriose victor, Anno Domini 1591. ætatis suæ 64. variis laboribus, & muneribus pro Christo perfunctus, multaue canicie, & virtute venerandus 24. annis in religione sanctè transactis, feliciter migravit ad Dominum. Cracouię peste extinctus, magnis enim precibus à superioribus obtinuerat, vt in Ciuitate hac contagione infecta, sibi manere liceret, in templo Sancti Mathiæ, Domus Probationis Societatis Iesu sepultus.

VIGESIMVS.

Nobilis Stanislaus Pomaski Polonus, Subcamerarius Sere-
nissimæ Mariæ Mniskowna, magnæ Ducissæ Moskouiæ, sacrificanti fratri suo Germano, Reuerendo Francisco Pomaski, Præposito Samboriensi, inseruiens sub idem tempus, in eodem loco, vnà cum eodem Francisco fratre, à Moscis schismaticis inimicis religionis Catholicæ, impie & crudeliter interemptus in ipsa Ciuitate Moskwa, metropoli totius magni Ducatus Moskouiæ, Anno Domini, 1606. Maii 27. ibidemq; sepultus.

VIGESIMVS PRIMVS.

BEATVS SVENTOSLAVS humilibus parentibus Ciui-
lis conditionis ex oppido Slawkow, Episcopatus Cracouiensis natus, primarum saltem literarum noticia contentus, cum ad altiora non dabatur accessus, arti futuriæ aliquantulum deditus fuit, verum ob suam sinceratē pietatem, ac deuotionem visione Sancti Stanislai Episcopi Cracouiensis illustratus & admonitus,

arte & seculo relictis, circa Ecclesiam Beatę Marię Virginis circuli Cracouiensis, primùm Clericus tandem & Mansionarius eiusdem Ecclesię factus, cōfidelitatis munere insignitur, vt Exequutor testamentorum crearetur, vir pius, mitis, patiens, deuotissimōq; in sermone parcissimus, ita vt perpetuum silentium obseruasse videretur: plurimis operibus bonis & virtutibus clarus migravit ad Dominum, & in eadem Ecclesia Sanctissimę Virginis Marię in medio chori sepultus est Anno Domini, Millesimo Quadringentesimo Octuagesimo Nono, Aprilis die 15.

VIGESIMVS SECVNDVS.

BEATVS SVLISLAVS Nobilis Scepanouius de armis Prussorū, pater S. Stanislai Episcopi Cracouiensis & Martyris, vir deuotissimus, vitęq; inculpate Eques Polonus. Is cū nullā prolem ex nobili Beataq; Bogna consorte sua longorum spatio annorum susceperat, in eleemosinis ac bonis operibus, egenis ac pauperibus mira cum promptitudine exhibitus assiduus extiterat, nullis facultatibus quas non postremas habuit in pia opera parcendo, precibusq; suis numen diuinum implorando, vt eundem Maiestas diuina prole (quam obsequio altissimi deuouere vna cum consorte sua animo conceperant) consolari dignaretur. Nec vanę ipsius orationes Eleemosinę ac pia opera fuerant, in senectute etenim illius, vt alteri Elcanę ex Anna Samuelem Prophetam Dei, sic Sulislao beato, ex beata Bogna, Stanislauum Sanctum Episcopum & Martyrem largitus est. Diebus tandem plurimis, antiqua pietate exactis, flore sanctę iuuentutis Sancti filii sui gaudens, in domino moritur, Scepanouię sepultus, Anno Domini 1051. Februarii die 7.

o. Reg: 1
Ecclesia-
stes Cap:
46.

VIGESIMA TERTIA.

BEATA SVENTOSLAVA Ciuis Casimiriensis ad Craco-

Cracouiam vidua foemina deuotissima assidujs orationibus (familia proba rem domesticā stienue prouidente) dedita pauperumq; prouisor munifica, hae tanti meriti pietate & vite integritate apud Deum extiterat, vt vno temporum ad Bustum Sancti Stanislai Episcopi ac Martyris (ad quem miro deuotionis & obseruantie tenebatur affectu) oranti, eidem Sanctus Stan. flaus Pontificalibus indutus in Rupella Aede Diui Michaelis summo mane dum ipsamet de more Ecclesiam venerat, cum magno coetu Angelorum & Sanctorum ac sanctarum Dei apparuit, & absoluto Sacrosancto Missae sacrificio his verbis ad eam dixit: Filia mea Suentoslaua oportune venisti, verum moneo vt eas ad successorem meum Lambertum Episcopum, nomineq; meo eidem referes (cum ea sit voluntas diuina) vt corpus meum ex hoc loco in Ecclesiam Cathedralem ob maiorem cultum diuinum & feruentiorem deuotionem populi Dei transferat, Quod & fecit. ceterisq; verbis illam saepe in tribulationis ipsius consolabat, Qua vita functa in eodem loco apud Fratres Eremitas Ordinis Sancti Pauli primi, Eremitae in Skalka, vbi orationes fundere solebat, honorifice sepulta est, Anno Domini 1077. Die 5. Februarii.

VIGESIMA QVARTA.

BEATA BOGNA, mater Sancti Stanislai Episcopi Cracouiensis, matrona deuotissima, quae orationibus, Ieiunijs ac Eleemosinis assidujs, toto tempore vitae suae degens, clara extitit. Quaeq; in senectute sua meritis & precibus ad Deum obtinuit filium, eundem Sanctum Stanislauum Episcopum Cracouensem & Martyrem. Qui ob sua clarissima & admiranda miracula meritaq; notus est o. bi terrarum. In Oppido Szczepanow dicto sepulta, die 13 Mensis Iunii. Anno Domini 1069.

Bona ar.
bor boni
fructum
fecit.
Nat: 9.
7. 12. 1.
T.m: 20

Vita Beati Meinhardi Episcopi Liuonienſis.

BEATVS MEINHARDVS de Zegeberg Ordinis
 Canonorum Regularium Sancti Augustini, vir pietate &
 sanctimonia vite insignis, ex Lubeca Ciuitate celeberrima cum
 mercatoribus conscensa naui in Liuoniam, Anno partē per
 Christum salutis, 1200. traiecit, & conspiciens in tam insi-
 gni & prematura messe, nullos operarios extare, continuo ibi
 vnus famuli conuictu contentus ætatem transigere instituit.
 Cassamq; ibidem ex arbutis propter imbres arcendos constru-
 xit, paulatim deinde hominum familiaritatem captare & tēdio
 superato habita iam mutui conuictus, & contractæ noti-
 tiæ cum incolis, Regionis opportunitate, religionis & rerum
 diuinarum eos admonere cepit, sensimq; à vano idolorum cul-
 tu, ad Christianæ fidei obseruantiam adducere, auspican-
 te. Deo & pium viri religiosi conatum fecundante complures inco-
 larum, in agnitam veritatis doctrinam consenserunt: quorum
 crescente numero, multorumq; animis vt fit, rei nouitate &
 inusitate religionis studio flagrantibus, Basilica (in loco quem
 hodie vocant Kirkolm vbi est arx præcipua Liuoniæ ad rippam
 Dvniæ fluminis duobus miliaribus supra Rigam hodie floren-
 tem Metropolim Regionis illius) summo studio instauratur,
 nec multò post Beatus Meinhardus ab Archiepiscopo Bremen-
 se in Liuoniæ Episcopum consecratur. Qui vt Sanctus Adalber-
 tus Pruthenorum, sic & ipse Liuonum Apostolus factus in
 mille Christi strenui operarii munus adimplens, rem christi-
 anam multum ad auxit, & magnam gentis partem ad Christum
 convertit. Postea plurimis documentis & statutis sanctis
 Ecclesiæ à se fundatæ relictis, opere bono consummato, feli-
 citer vitam cum morte commutauit. Ibidemq; in Liuonia non
 sine multis miraculis Rigæ quiescit, Anno Domini
 1205. Die 10. Maii.

Beatnes

BEATVS BERTOLDVS Ordinis Cisterciensium Abbas post Beatum Meinhardum, secundus Episcopus Lio-
niæ, à Bremensi Archiepiscopo consecratus. Beato Boleslao
Chabrio Regi Poloniæ charus, in multisq; Reipublicæ & fidei
Christianæ propagandæ utilis extitit. Is contra irrumpentes ho-
stes fidei Christianæ Catholicæ, vna cum peregrinis militibus,
qui pietatis ergò ad militiam Christo exercendam, ex Germa-
nia & Polonia confluxerant, pugnare instituit, vbi vero ad pu-
gnam ventum est, equo infreni in mediam barbarorum aciem
proiectus, ab impiis lanceis confoditur, pro Christi nominè
coronam Martyrii meratus est. Tandem crescente multorum
pietate Christiana, plurimi se sacræ militiæ deuouerunt, Ordini-
isq; fratrum Cruciferorum Teuthonicorum habitu suscepto,
in Prussia commorantur, ibidem in Prussia Rigæ quiescit,
Die 5. Mensis Iulii, Anno Domini, 1200.

Vita Beatæ Iuttæ, viduæ, Pruthenæ, ex Eccle-
sia Cathedrali Chelmzensi, vbi sacrum
eius corpus requiescit, desumpta.

Oblit Anno Domini, 1260. Die 3. Maii,

BEATA IUTTA Pruthena, ex antiqua & Illustri Fami-
lia Sangerhausen : nata in Prussia Anno Domini 1220.
Parentibus Adalberto & Hednigi in paterno Oppido Bugme-
dio miliari à Ciuitate Chelmza. A prima ætate magna futuræ
sanctitatis signa dedit, obsequio diuino, lectioni sacræ, &
præcipuè exemplorum piorum, vitisq; Sanctorum multum
dedita fuit, quibus permota magno tenebatur desiderio se Deo,
in aliquo religioso ordine consecrandi. Sed cum frater eius
Ioannes, quem vnicum habebat, religioni Cruciferorum
& quam postea septimus Magister Generalis electus scilicet ad-

ministravit, Ordinisq; Prædicatorum monasterium, inter cetera præclare à se gesta, Torunii fundavit) se addixisset, à parentibus, inuita licèt, Illustri viro Ioanni Konopacki libero Baroni in Bielezany, anuum agens 15. in matrimonium data est. In quo statu pristina pietatis exercitia non intermittens, lectioni piæ, orationibus operibusq; misericordiæ vacabat. Filiolam, quam vnicam habuerat, in timore Dei educando, à teneris annis, inediæ, orationibus aliisq; piis exercitiis assuefacere satagebat, id à Domino vnicè petens, vt in virtutibus homini Christiano propriis proficeret. Tantæ misericordiæ in egenos exstitit, vt id totum, quod à parentibus ex auro, argento, gemmis, similibusq; in ornamenta habuerat, larga manu inter eos distribucret, in spontanea paupertate, quantum per statum illum licebat matrimonialem, Christi amore se exercere desiderans. Cum autem ob magnam illam in egenos liberalitatem, ipsamet necessaria conditioni vitæ suæ, ab aliis per modum Eleemosynæ petere coacta, à notissimis suis ludibrio despectuiq; habitafuisset, ei Christus Dominus apparuit, prudentemq; seruam, & fidelem dispensatricem bonorum suorum consolando, ad eam ait: Omnia mea, tua sunt, & tua mea. Quibus verbis recreata, operibus pietatis, obsequioq; pauperum magis se dedit, corpora leproforum lauabat, & ægrotis, debilibusq; inseruiendo, de rebus necessariis, quantum poterat, prouidebat. Ecclesiam Canonicorum Regularium S. Augustini, ciuitatis Chetmzensis, (quæ nunc Cathedralis est) medio miliari, à bonis mariti sui distantem, non rheda, vel curru vecta, sed pedibus iter faciens, quotidie pietatis causa adibat. Accidit autem sæpius, vt omisso illo longiori itinere consueto, tam adeundo iam dictam Ecclesiam, qua ab eadem domum redeundo, rectà supra stagnum interiacens, siccis pedibus multis spectantibus, tantoq; miraculo attonitis ambularet. Maritum indignè piam hanc

eius consuetudinem, in adeunda Ecclesia ferentem, grauiq; suspicione de religiosis loci illius, & vxore sua, daemonis instinctu, prauorumq; hominū suggestionē, laborantem, ab errore, magnaue hac tentatione, insigni miraculo liberauit; nam cum die quadam, tardius ex eadem Ecclesia, domum reuersa fuisset, ab eo, quod prandium non citò pararetur, verbis, contumeliæ, minarumque plenis, affecta, magna cum humilitate, iniuriam sibi illatam sustinens, tripodem ferreum ignitum, cum piscibus, quos in eundem paulò ante coniecerat, nudis manibus ex igne illæsa recepit, & pisces nondum coctos, marti mensæ apposuit, quibus ille gustatis, cum optimè coctos & conditos aduertisset, rei nouitate euidentique miraculo attonitus, supplex veniam suspicionis illius falsæ, iniuriæq; verbis illatæ, ab vxore postulauit, penitentiaque iudicii illius temerarii ductus, administratione rei familiaris Beatæ Iultæ commissa, in pœnam peccati illius, Romam peregrinatus est, vbi sacris locis pie visitatis, diem clausit extremum. Quod cum illa rescinisset vinculo matrimoniali soluta, liberius pietati vacare, egenisque inferuire cepit, cui in eodem egenorum infirmorum obsequio, causa Dei, noctu occupatæ lumineque lucernarum, & candelarum, similiumque carenti, sol ipse per miraculum, eodem nocturno tempore, lucere visus est, gratum fuisse obsequium eius, creatori suo in pauperibus exhibitum attestans. Ei oranti secundo Christus apparuit, dans ei depromere de latere proprio, magna dona gratiæ suæ. Nam hac visione diuina consolata, maximis thesauris sapientiæ, amorisque diuini, se ditatam aduertit, ita vt scripturam sacram, lumine diuino illustrata multò melius quàm ante intelligeret, aliterq; & subtiliter etiam de ipso Sanctissimæ Trinitatis mysterio differeret. Ex eo quoq; tempore magis ac magis, se obsequio diuino, mancipare volens modum viuendi faminarum, sub Regula Cano-

nicorum Regularium S. Augustini, quas oblatas, seu tertii
 ordinis vocant, imitari decreuit: quam diligenter observans
 orationis sui abnegationis, aliisque pietatis exercitiis, intenta
 ad eam perfectionem peruenit, ut cum Deo agens, atque con-
 templationi dedita, sapientius à terra in aëra eleuata, lumine
 immenso circumfusa visa fuerit. Tandem appropinquante vite
 sue fine, infirmitate correpta (in qua sapientius hæc verba repe-
 tebat: O quam multum prodest ad quæuis à Deo impetranda,
 aduersa valetudo, miseria, & pauperies lata, his qui confi-
 dunt in Domino) tertio Christum Dominum, cum multis
 Angelis, & aliis sanctis sibi apparentem vidit: qui eam his verbis,
 veni iam o famula mea in regnum meum, ad se inuitavit. Nec
 mora disparente visione, Episcopo Heiderico confessorio suo
 accersito, primum sibi ab eo passionem Domini nostri Iesu
 Christi legi petiit, deinde viuificis Sacramentis communiri,
 quibus magna cum deuotione susceptis, omnibus astantibus
 valedicens, animam puram in manus creatoris sui commendans
 lata migravit ad Dominum. Anno Domini, 1260.
 Etatis sue 40. Die 5. Maii. Corpus eius humeris
 Sacerdotum, qui plurimi licet non vocati, Dei nutu ad funus
 celebrandum conuenerant, ad Ecclesiam Chelmzensensem (quæ
 nunc Cathedralis est, tunc Canoniorum Regularium erat)
 delatum, magno cum honore sepultum fuit, quo tempore
 plurimis infirmis, claudis, surdis, cæcis, & debilibus, qui
 benefactrici sue, vltimum obsequium præstituri plangentes
 conuenerant, DEVS omnipotens, per merita famule sue
 Beatæ Lutte, sanitatem, grossum, visum, auditum, aliaque bene-
 ficia contulit, & in præsens opem eius implorantibus conferre
 solet, ad laudem nominis sui sanctissimi, quod sit benedictum
 in sæcula, AMEN.

47

VITA BEATÆ DOROTHEÆ,
viduæ, Pruthenę, ex Ecclesiæ Parochi-
alis Marieburgensis, antiquissimis
monimentis, desumpta.

SANCTA DOROTHEA nata est Anno Domini, 1334
in villa Montowo, insulæ maioris Quiciensis : Diecastis
Pomeranię, in Prussia, parentibus honestis, & diuitibus
pietate in Deum, & liberalitate ingenio claris, à quibus
optimè educata, Septimo ætatis Anno, magna futurę san-
ctitatis signa dedit, & licet in illa ætate, modico valde cibo
sempervteretur, Sabbathiuos tamen dies, ad honorem Deiparę
Virginis (quam toto vitę suę tempore speciali cultu venera-
batur) panem & aquam semel tantum comedens, ad extre-
mam vsq; senectutem obseruauit. In matrimonium à parenti-
bus, vni ex ciuibus Quiciensis cinitatis tradita, nihil ex pristi-
no deuotionis seruire remisit : defectus suos quotidie (qui
ob eius viuendi modum, graues esse non poterant) aliquando
etiam pluries in die, puritatis animi amicissima, Sacerdoti ap-
probato confitebatur, ita tamen pietati vacabant, vt vocatio-
ni suę, in curanda re familiari non deesset, in qua cura magis
Deo, qui eam ad tale vitę genus vocauerat, quam marito suo
placere considerabat. Ex attenta considerose Dominicę Passio-
nis, ad affligendum corpus proprium, licet imbelles, adeo
seipsam excitabat, tantumque acquirere animi vt illud non
solum virgis, flagris, tribulis, diuersique generis instrumentis
aculeatis cederet, sed etiam (quod incredibile dictu videretur,
nisi scriptis autenticis fulciretur) adhuc à teneris annis, astate
quidem candelis accensis, ferro candente, aqua feruentissimè
bullicente

bulliente, pinguedine igne accensa. Verno vero tempore, glacie, ventis, pruina, quibus se intensissimis frigoribus sequentibus exponebat, mirum in modum voluntariè diuexaret. In brachijs, pedibus, tibijs, femoribus diuersa vulnera sibi infligendo ad se afflexerat, vt totum corpus, facie & manibus exceptis (quæ ne suas illas tantas corpus voluntarias afflictiones proderet, data opera illæsa reliquerat) scabiosum, faucium, vulneratum, exustum, concussumque haberet. Cum autem simul cum marito, pio licet & deuoto, conuiujs sapiuseam adesse, iustis de causis necesse esset, clam pedibus suis vulnera infligebat, vt studiosè claudicans, à choreis ducendis, quas multum detestabatur, honestâ se exensandi occasionem haberet. Marito orbata, ad mortem vsque in statu viduali viuere decreuit, vt magis Christo placere posset. Quare quidquid in se adhuc veteris Adæ, carnaliumq; desideriorum, quæ militant aduersus animam sentiebat, continua sui ipsius victoria, voluntatisque propriæ abnegatione extinguere, & in seruitutem sanctam appetitus suos redigere, & corpus frequenti castigatione, rectè rationi perfectè subiicere conabatur, orationibus vacans, & non solum sua, sed aliena peccata deflens. Exemplo aliarum sanctarum faminarum, desiderio visitandi loca sacra accensa, familia domus suæ optimè disposita vili peregrinæ habitu, primū Aquisgranum Deiparæ Virginis imaginē miraculosa celebrem; deinde Romanam urbem, Apostolorumq; principum sepulchra adiit. Anno Domini 1388. tempore Clementis Papæ 7. vbi quotidie 7. Ecclesias, religione sacrisque reliquijs celebres, nudis pedibus, multis cum lachrymis & suspirijs obibat, & postea debilis, & infirma multoq; itinere fatigata, summa cum patientia & humilitate, ad Hospitale S. Maxie quam consolationis vocant diuertens, in suos defectus & quos se commisisse aduertisset animaduertebat. Roma in

patriam cū rediret, Coloniam Agrippinam sepulchris SS. Trinum Regum, & Sanctarum vndecem millia virginum celebrem visitans, plurimas afflictiones ex infirmitate, & aduersitates ex persecutione humani generis hostis (quem semper suis orationibus vincebat) forti animo pertulit. Post quas ei Sanctissima Dei Mater, maximo Sanctorum Angelorum & Sanctarum Virginum cætu comitata, visibiliter apparuit, & eam verbis consolatoriis, & planè maternis confortauit. Qua visione Sancta Dorothea, magis ad obsequium Domini incitata, magis quotidie sibi ipsa mori cupiens, seq; ipsam contemnens, vt magis Deo viuere posset, aspera hyeme sola tenui tunica, & humili palliolo utebatur, quo tamen tempore adèò Diuino ardebat amore, vt corpus ipsius, ex magno mentis ardore, abundanti sudore quasi in medio æstatis distlueret. Aestiuo vero tempore, idem internus mentis ardor, externum calorem superans, solis ardores eam sine molestia perferre faceret. Nuda terra ei orationum contemplationumq; locus; eademq; breuis somni quietisque, idq; lapide capiti supposito erat: Nunquam è templo matutinis horis, etiam grauissimis vrgentibus negotiis, domum reuertebatur, nisi post omnia sacrificia diuinæque officia, quibus magna cum attentione adesse solebat finita, reliquum temporis à meridie, vel in orando pro viuis & defunctis, vel in adeundis Ecclesiis, vel in visitandis languentibus in xenodochiis insumebat. Huic mulieri verè forti, quæ panem otiosa non comedit, die Sanctæ Agathæ Virginis & Martyris post sacram Eucharistiam susceptam, atq; contemplationi dedit, maximum cordis dolorem (qui vix sine speciali auxilio Diuino ferri poterat) patienti, magnæq; cum deuotione suspiranti, sponsus eius Christus, cum Sancta matre sua, plurimisque aliis Sanctis apparuit, eo d'q; eius, s. sagittas leniter insignens, dixit: Dorothea filia mea, vt ego pro te, sic tu

promē, dolorem patiare. Quā visione licet perterrita, prorsus
tamen Christum Dominum adorans, maxima cum exultatione,
sacros eius pedes est exosculata. Cuius humilitate & pietate
pietissimus Dominus delectatus, illi benedicens, ipse quoque
Sacrum eius caput exosculari est dignatus. Cumque dulcissimis
colloquiis eiusdem frueretur, extra se quasi raptā, & penē a
sensibus alienatā, à terra in ære virtute diuina, horarum
spacio eleuata visa fuit; ad se deinde reuerſa, per multos dies,
admirandam dulcedinem in corde suo, ex iis colloquiis sponsi
sui Christi sensit. Tandem liberius & curiusque Deo cupiens famu-
lari, familia prius disposita, facultates suas ad pia opera ero-
gavit, & in ædiculam quam instar sacelli, ad Ecclesiam maio-
rem Quiciensis ciuitatis, sibi construī fecerat, terrena omnia
contemnens, & celestibus inhians, ingressa, sponte ibidem se
occludi fecit: ex qua cum liber ei pateret in templum prospe-
ctus, sacrificia quę in eodem templo fiebant, summa cum pie-
tate intuebatur. Nec ex eadem sua ædícula (quę sibi instar
magnifici palatii videbatur) voluntarioque illo carcere, in
quem se Dei amore incluserat, amplius egradi curans, modico
valde cibo, qui ei per fenestram porrigebatur, vitam susten-
tans, & in eodem loco ieiunans & orationibus Deo seruiens, ad
extremum vitę suę permansit. Spiritu Prophetico à Domino
donata, multa variis, mortemque suam plurimis perdixit, &
aliorum osculta diuinitus cognouit. Antequam ex hac vita
migraret, insigni priuilegio à Domino, cui toto corde serui-
erat, exornata est: nam cum morti proxima, ardentissimē
Sacrum corpus Domini suscipere desideraret, minusculeque id aduer-
terent ii, quibus eam tali viatico muniendi, cura incumbēbat,
profunda suspiria, ex intimo cordis affectu trahenti, ipsemet
Saluator noster Christus Iesus, cum Sanctissima sua matre
apparuit, eamque per eandem fenestram, per quam ipsum
toties

toties in Missæ Sacrificio, sub speciebus panis latehntem adoraverat, ipsemet proprio corpore, sub iisdem speciebus panis refecit: quo illa percepto, non multò post, ad eundem sponsum suum feliciter migravit, Anno Domini 1394. Ætatis suæ 60. Die 11. mensis Septembris. Post mortem labia eius, liquore mirabili & odorifero sudare visa, corpus vero, licet squalidum, macilentum & lividum, suavissimum ex se diffundebat odorem, cuius attractu & odore, plurimi debiles & claudisuerunt sanati, & cæci receperunt visum. Sepulta est magno cum honore, in eodem loco, in quo fuit mortua: ad cuius sepulchrum, multi obsessi à Dæmonibus liberati, plurimæq; alia miracula, ad eiusdem inuocationem consecuta: quibus permoti Generales magistri Prusiæ, cum Episcopis & Capitulis in ipsorum domino existentibus, nomine totius Ordinis Christianorum, à Bonifacio Papa IX. postularunt, ut eam Catalogo Sanctarum mulierum adscriberet. Eius vita, Latine à doctis, Germanicè a centum & decem octo annis, fuisse à variis descripta fuit.

Tu Sancta intercede pro nobis ad Dominum qui te elegit.

BEATVS MARTINVS BARICZKA.

BEATVS MARTINVS Bariczka Polonus Warsaviensis, Sacrarum literarum Doctor, Vicarius & Concionator Ecclesiæ Cathedralis Craconiensis, vir vitæ integritate, ac scientia Divinarum & humanarum rerum conspicuus, in dissuadendo verbo diuino proficiuus, zelator veritatis ac reprehensor detestabilium voluptatum. Is solus, cæteris meticolosis indeterritus monitor Kasimiri Tertii Regi Poloniæ in plurima vitia, præcipue verò libidinis scortorum, & exactionum militum in subditos Regni prolapsi, existens, a Bezena

Episcopo Cracouiensi cum anathemate ad Regem missus, iussu eiusdem Regis comprehenditur, vinculisque coniectus mox in fluuium Vistulam glacie discissa mergitur, & innocenter suffocatur, Die Ianuarii 8. Anno Domini, 1349. Quod facinus Regis viriq; innocentia & sanctitas, diu latere non potuit. Etenim supra locum ubi vir Dei vndis immersus erat, radii caelestes viscebantur, & cantus Angelicus auditus fuerat, donec resoluta glacie, corpus viri beati sursum altiori loco fluminis quam iniectum fuerat, (quod & stupendum) intactum & integrum, odore suauissimo redolens reperitur, & summo cum honore cleri ac totius populi apud Fratres Augustinianos Eremitas, ad Sanctam Catherinam Casmirię in Capella Beatę Marię Virginis Confraternitatis, quę antiquitus S. Nicolai Tolentini vocatur, conditum est: ubi plurimas consolationes Deus omnipotens populo deuoto intercessione viri beati largitur. Regis verò scelus hæc ultio sequitur, nam pestis atrox post necem viri Dei breui per triennium subsequuta est. Quatuor Prouincię a Ditionibus Russiæ; nimirum Belzensis, Włodimiriensis, Chelmenis, & Brestensis ammissæ, & ipse Rex in festo Natiuitatis B. Marię Virginis, ceruum in venatu persequens, labente inter vepres equo, crure fracto, misere interiit, & nullusq; ex stirpe ipsius ultore Deo amplius in Regnum successit.

P. Martini Laternæ Poloni, Societatis Iesu, vitæ, foelicisq; mortis, brevis descriptio. Occisus Anno Domini, 1598. Die 30. Septembris.

DIVVS MARTINVS LATERNA. Roxolanus, in oppi-

in oppido Drohobycza, honestis parentibus natus, in iuuenili ætate virtutibus multum addictus, mundo, vanitate eius bene considerata, adolescens adhuc valedixit: in Societatemq; IESV, Anno Domini 1571. ingressus, in literis vîq; ad o perfectit, vt titulo Doctoris Sacræ Theologiæ, publicè in Vilnensi, eiusdem Societatis Academia insignitus, apud Stephanum primum & Sigismundum tertium Poloniæ Reges, concionatoris munere, multos per annos, magna cum laude fuerit personatus. At in virtutibus, præcipuis hominis religiosi ornamentis profectus eius, multò maior fuit, maximeq; in omnium virtutum Regina charitate, nam diu noctuque non cessabat, orationibus, vitæ integritate, ingenii dexteritate, morumq; comitate, Ecclesiæ Dei bonum promouere, in oppugnandis Hæreticis acer, in promouenda Religione Catholica assiduus & fœlix. Omni conatu totisq; viribus satagens, vt quam plurimos, Christo Domino, è cœno errorum & peccatorum extrahens adiungere posset. Quare neq; concionibus habendis (quas interdum binas eodem mane habebat) neque confessionibus (quas communiter iisdem etiam diebus, quibus concionabatur, non solum eorum qui recte valebant, sed interdum etiam infirmorum domos eorum visitans excipiebat) audiendis, vnquam defatigabatur, nulli labori parcens, dummodò opera ipsius, peccator aliquis, ad meliorem frugem conuerteretur. Porro plures suis piis laboribus iuuare, & non solum viuens sed etiam mortuus, in toto Poloniæ Regno, proximis ad salutem prodesse desiderans: magno studio & labore librum precatationum, non magis piè quàm doctè & eruditè sermone Polonico à se scriptum edidit, in quo non solum precatationes varîe, è SS. Patribus piisq; recentiorum Catholicorum libellis concinnatæ, sed etiam instructiones multiplices, de rebus ad Religionem Catholicam spectantibus, nostro tempore contro-

uerſis, doctri-ⁿęque Sanctorum Patrum Hæreticis noſtri ſeculi contrarię continentur, cuius titulum fecit. Cythara vel Decachordon ſpirituale. Demum in Sueciam, cum Sigismundo Tertio Polonię Rege profectus, vt genti Polonię, non ſolum domi, ſed etiam foris, doctri-ⁿa & exemplo, in rebus ad animi ſalutem pertinentibus inferuiret; ex nauigationis moleſtis, morbum contraxit, & ſuadente medico in Poloniam rediens, capta à Suecis Hæreticis, militibus claſſis Caroli Sudermaniæ Ducis, Religionis Catholicę Societatisq; I E S V hoſtibus in feſtiſſimis nauibus, quę vehebatur, dum Catholicos nauigationis comites, quibus Hæretici (ſerione, an ad terrorem tantum incutiendum incertum) mortem minabantur, niſi Eccleſię Catholicę, ſummoq; Pontifici renunciarent, ad Religionis conſtantiam, exempla Sanctorum Adalberti & Stanislai proſide, Eccleſięq; libertate occiſorum, allegando adhortatur, truncatus manibus, in mare proiectus ac ſubmerſus, ad palmam Martyrii euolauit. Anno Domini 1598. Die 30. Menſis Septembris. Reliquos qui ſecum erant ſua morte à periculo liberanſ; nam ipſo in mare deturbato, rabies Hæreticorum inſana conquieſcit, & aliis vitam donauit.

Hic poſtea, nobili & pio viro Laurentio Bien-^{cz}owski Polono, annuū fere trigeſimum ſeptimum ætatis ſuę agenti, cuius magnam beneuolentiam, nauigando ex Suecia in Poloniam, in ſua illa infirma, de qua ſuperius dictum eſt valetudine, in nauis expertus fuerat, capriuo apud Tartaros, (qui cum poſt eius ex Suecia in patriam reditum, multis cum aliis illorum reſiſtente incurſionibus ex Podolia, captum abduxerant) & vinclis quibus manus retro, pedibus alligati erant, conſtricto, ex ligno que quodam ſubtus ſolæa facta ſuſpenſo; Diuinam opem per merita ſancti Poloni pie in bello mortui, in tanta calamitate implo-^ranti, luce munda circumſuſus; & à quatu-

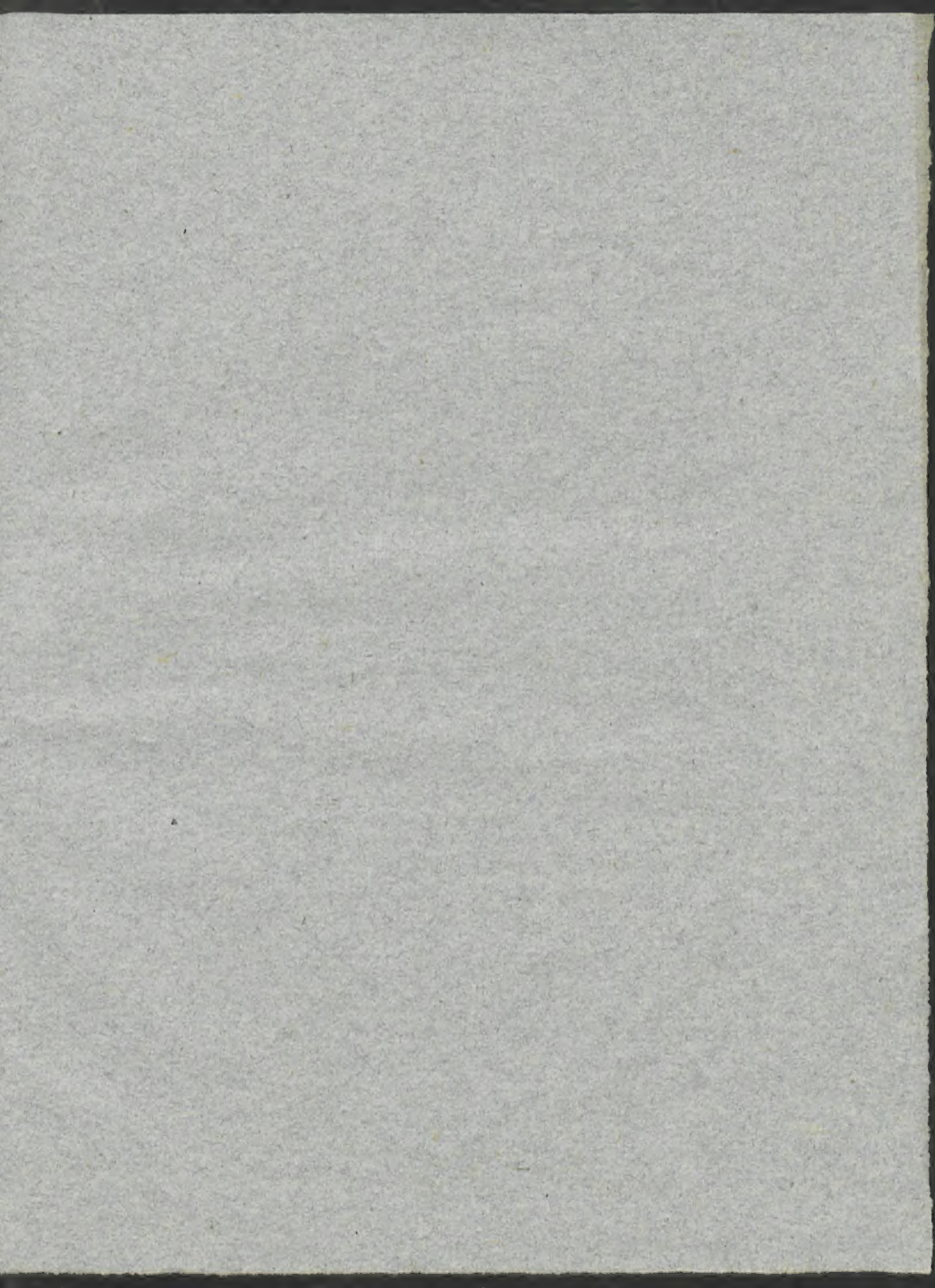
& à quatuor candidissimis equis, pulcherrimo curru super mari vestus apparuit, ante crepusculum matutinum diei 7. Iunii, Anno Domini 1602. interrogans an se nosset, cui affirmatiue respondenti, & quid sibi vellet, talis post mortem super mari triumphus postulanti, inquit, præmia hæc significant, quæ in cælo accepi laborum, quibus pro salute animarum, inter fluctus vitæ mortalis, in nauí Apostolica Petri perfun- ctus sum: quatuor quos vides equi, eandem laborum, in expo- nendis quatuor Euangelistarum scriptis, quatuor item Docto- rum Ecclesiæ doctrina promouenda, à me susceptorum, merce- dem denotant: sed tu dic aie, liberarine vis vinculis, quibus constrictus es captiuitateq; qua teneris? Quod cum Laurenti- us affirmasset, ab eodem B. Martino Laterna, loca sacra Cra- conix, & Romæ, inuisere iussus: illico vinculis sua sponte solu- tis, ingenti sane miraculo tempore superius dicto, repente in campo Russiæ 50. circiter Leucis, à Tartarorum castris, vbi victus fuerat disito, non procul à Ciuitate Leopoliensi adfuit. Nesciens autem, an verum esset, quod fiebat, & putans se (quod & olim Sancto Petro, in Actis Apostolorum accidisse legimus) visum videre (erat enim quasi leui somno dum hæc agerentur correptus nihilque præter quendam sonitum, dum per tanta terrarum spacia, diuina virtute transferretur audire vi- sus sibi fuerat) seipsū excitando, de rei veritate adhuc dubitans, vellicabat, sed cum illucescente aurora, liberum se re vera, in illisq; locis constitutum, vinclaque ad pedes iacentia aduenisset, socios quoq; captiuitatis quatuor Polonos, qui 4. ante d.ibus, ex eadem captiuitate clam fugerant, iter per eundem campum facientes vidisset: immensis Deo suoq; liberatori B. Martino La- ternæ gratiis actis, Craconiam & Romam pietatis causa, vt iussus fuerat, visitauit: remq; totam ipsemet Confessario suo, R. do Pa- tri Matthæo Pakoſt Polono, Societatis Iesu Presbytero, ac S. dis- Aposto-

Apostolicę in templo S. Petri, Romę, Pœnitentiario, non semel cum iuramento, & constanter narrauit, asseuerauitq; quàm etiam Illustri & admodum Rēdo Dño Fabiano Konopacki, Decano Posnanię, & Clementis VIII. Summo Pont. Cubiculario: & mihi Martino Baronio Iaroslauiensis Clerico auctori, non solum Romę, sed etiam Cracouię, aliisq; non paucis retulit: adiungens sibi in votis esse Sacrā Hierosolymorū urbem inuisere. Huius miraculi extat etiam imago, Romę cum priuilegio Summi Pontificis, per Iacobum Laurum, Año Dñi, 1607. excussa, & Alexandro Archiepiscopo Eborensi, vni ex Primatibus Lusitanie regni dicata. Fama quoq; est, eundem B. Laternam nautis in mari periclitantibus, & metu proximę mortis, vota Deiparę Virgini Częstochonicę: nuncupantibus in ære apparuisse, incolumitatemq; magno illorum solatio prædixisse, precibus suis tempestatem sedasse, & se Martinum esse Laternam asserendo, ad vota nuncupata Deiparę persoluenda adhortatum fuisse, Anno Dñi, 1603. 27. Sept. De corpore quoque eius in littore iuuento, aliqua dicantur; sed cum dere hac, nihil adhuc certi habeam, ad præsens tacere de eadem malo. Tu his quę breuiter, de tanto viro scripta sunt, beneuole lector, contentus esto eaq; boni consule D umq; lauda, in cuius conspectu preciosa est mors Sanctorum eius, Ipse honor in secula, A M E N.

A V T H O R L E C T O R I.

Equum mihi visum est, beneuole lector, ne reliquum quod supersuerat chartę, vacuum in libello hoc remaneres, Martyrium B. Martini Laternę, quem Deus nostra ætate, huic Polonię Regno, inter reliquos pietate & literis illustres, in decus & ornamentum dederat, subiungere: vt Martinius Martini, Roxolanusq; Roxolani, vite integritatem, felicemq; mortem, omnibus ante oculos ponens, mee deuotioni, in Diuum meum cognominem, simulq; tutelarem (quantum pro nunc licet) sacerem satis, & omnibus hæc legentibus, Deum laudandi qui in veris seruis suis, semper est mirabilis, nouam materiam ministrarem.

F I N I S.

995~

8941
—
a

